

Tiiu Päivärinta

”Hauskaa oli esiintyminen ja yhdessäolo”

Ajatuksia Hyvän mielen kilpailutapahtuman kehittämiseen
voimistelijoiden kokemuksista

Opinnäytetyö

Kesä 2012

Kulttuurialan yksikkö

Kulttuurituotannon koulutusohjelma



SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Kulttuurialan yksikkö

Koulutusohjelma: Kulttuurituotannon koulutusohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Sosiokulttuurisen työn suuntautumisvaihtoehto

Tekijä: Tiiu Päivärinta

Työn nimi: ”Hauskaa oli esiintyminen ja yhdessäolo”

Ohjaaja: Jussi Kareinen

Vuosi: 2012

Sivumäärä: 34

Liitteiden lukumäärä: 2

Opinnäytetyössä käydään läpi käsitteitä lastenkulttuuri ja lasten liikuntakulttuuri. Lastenkulttuurin edistäminen on yhtenä painopisteenä opetusministeriön toiminnassa. Lapsen asema on muuttunut kohteesta tekijäksi. Liikunta on osa lastenkulttuuri- ja taidekasvatusta, koska se sisältää erittäin paljon ilmaisullisia, esteettisiä ja luovuutta edistäviä elementtejä. Lapset nauttivat toiminnasta ja esiintymisestä. Lapsen kehittymisen kannalta on tärkeää antaa lapselle mahdollisuus toteuttaa luovuuttaan.

Hyvän mielen kilpailut on tapahtuma joukkuevoimistelun tyttösarjoissa. Hyvän mielen kilpailutapahtumassa pyritään noudattamaan Nuori Suomi -ideologian mukaisesta suositusta lasten tasavertaisesta kohtelusta sekä sitä, että kilpailun ylikorostamista liian varhain olisi vältettävä. Kilpailutapahtumaan 10–12 -vuotiaiden sarjaan osallistuville tehdyn kyselytutkimuksen avulla kartoitetaan Hyvän mielen kilpailuihin osallistuvien voimistelijoiden kokemuksia tapahtumasta. Kyselytulosten pohjalta on tarkoituksenaan kehittää seuraa kilpailun järjestäjänä. Kyselystä kerättiin ideoita, joilla tulevia tapahtumia voitaisiin viedä lähemmäksi lasten tarpeita. Kyselytutkimus toteutettiin Webropol -järjestelmällä. Kilpailuissa ilmoittautumisen yhteydessä joukkueiden valmentajille annettiin kirjekuoret, joissa oli opastus kyselytutkimussivustolle. Lisäksi joukkueiden yhteyshenkilöille lähetettiin sähköpostitse ohjeistus kyselytutkimuksen tekemiseen.

Vastausten perusteella tapahtuma tuotti lapsille iloa ja onnistumisen kokemuksia. Vaikka lapsilla oli tapahtumassa hauskaa ja hyvä mieli, järjestävät seurat voisivat ottaa vielä paremmin huomioon tapahtuman pääkohderyhmän eli lapset. Oheistoiminnan järjestäminen esiintymisen lisäksi toisi monipuolisuutta kilpailutapahtumaan. Esiintymisen lisäksi lapsille voisi järjestää esimerkiksi sirkuspajan, rentoutumishuoneen tai kaupunkisuunnistusradan. Seurahenkilöiden olisi hyvä miettiä panostusta tulevaisuuteen eli lasten hyvinvointiin ja kehittyä vielä paremmaksi lastenliikuntakulttuuritapahtumanjärjestäjäksi.

Avainsanat: lastenkulttuuri, lasten liikuntakulttuuri, lastentapahtuma, lasten voimistelu, joukkuevoimistelu, Hyvän mielen kilpailut

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: Faculty of Culture and Design

Degree programme: Degree Programme in Cultural Management

Specialisation: Socio-Cultural Work

Author/s: Tiiu Päivärinta

Title of thesis: "Fun was performance and being together"

Supervisor: Jussi Kareinen

Year: 2012

Number of pages:34

Number of appendices: 2

This thesis introduces concepts like children's culture and children's exercise culture. The promotion of children's culture is one of the key points in the program of ministry of education. The status of child has changed from the target of children's culture to doer of children's culture. Exercise is part of children's culture and art pedagogics, because it includes elements that promote expression, aesthetic and creativity. Children enjoy action and performance. It is important for the development of child to give him or her possibilities to execute his/ hers creativity.

Good Will Competition is an Aesthetic Group Gymnastic happening in girl's series. Good Will Competition tries to obey the ideology of Nuori Suomi -association; so that everybody is treated the same and that the competition won't be pushed in the frame too early with the children. The survey for 10-12-year old competitors tries to find out the experiences about the Good Will Competition. Results of this survey are used to develop the club as an organizer of the competition. In the survey, ideas were collected to help future happenings to meet the needs of children. The survey was made with Webropol-programme. During the registration of competition, an envelope was given to the coaches. Given envelope included guidance to the web-page of the survey. These instructions were also given for the contact persons by e-mail.

Based on the results of the survey, Good Will Competition gives children joy and experiences of success. Even though children had fun and good will in the competition, the organizing groups could notice even more closely the main target of these happenings; the children. Introducing more optional activities beside the performances in the competition, organizers of competition could make the happening even more diverse. On side with children's performances, organizers could arrange circus workshop, relaxing room or city explore route. The members of clubs should think putting effort to the future, like children's welfare and that way grow even better organizers of children's culture happenings.

Keywords: Children's culture, Children's exercise culture, Children's happening, Children's gymnastics, Aesthetic Group Gymnastics, Gymnastics for All, Good Will Competition

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	2
Thesis abstract	3
SISÄLTÖ.....	4
JOHDANTO	5
1 LAPSET LASTENKULTTUURIN TEKIJÖINÄ	6
1.1 Lastenliikuntakulttuuri.....	6
1.2 Lasten liikuntakulttuurissa muutoksen tuulia	7
1.3 Kohti lapsilähtöistä liikuntaa	8
2 NUORI SUOMI SEURATYÖN TUKENA	11
2.1 Tasapuolisen harrastamisen pelisäännöt.....	11
2.2 Lapsille elämäniloa liikunnasta.....	12
3 JOUKKUEVOIMISTELU HARRASTUKSENA.....	13
3.1 Lapsi harrastaa seurassa	13
3.2 Lasten voimistelun kilpailutoiminnan kehittyminen	14
3.3 Joukkuevoimistelun tyttösarjojen nykytilanne.....	15
4 HYVÄN MIELEN KILPAILUTAPAHTUMA	17
5 KYSELYTUTKIMUS 10–12-VUOTIAIDEN SARJAN TYTÖILLE....	20
5.1 Harrastus vuodet ja esiintymiset	21
5.2 Harrastamisen monipuolisuus ja laajuus	22
5.3 Harrastamisen tavoitteellisuus	22
5.4 Hyvän mielen kilpailutapahtumassa oli hauskaa	23
5.5 Tapahtumaan liittyvä muu ohjelma.....	25
6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA KEHITTÄMISIDEAT	26
7 POHDINTA.....	30
LÄHTEET.....	32
LIITTEET	34

JOHDANTO

Jo kymmenen vuotta on järjestetty lasten voimistelukilpailutapahtumaa Hyvän mielen kilpailut. Tapahtumaa, joka on saanut hyvän vastaanoton, on ajansaatossa kehitetty toimivammaksi sarjatasolla huomioon ottaen voimistelun lajiejämentit. Se on saanut runsaasti kiitosta ja tapahtumaan osallistuvat joukkueet ympäri Suomen. Kilpailujen järjestelyissä ja myös kilpailujen johtajana toimineena halusin kartoittaa tyttöjen näkökulmasta Hyvän mielen kilpailutapahtuman onnistumista ja näin saada tietoa, kuinka tapahtumaa voitaisiin kehittää enemmän lasten ehdoilla. Opinnäytetyön tavoitteena on kartoittaa seuran kehittymismahdollisuuksia kilpailun järjestäjänä.

Opinnäytetyöhön liittyvän kyselytutkimuksen avulla kartoitetaan Hyvän mielen kilpailuihin osallistuvien 10–12 -vuotiaiden voimistelijoiden kokemukset tapahtumasta sekä sitä, miten Hyvän mielen kilpailut ovat onnistuneet tavoitteessaan tuottaa 10–12 -vuotiaille voimisteliijoille iloa ja onnistumisen kokemuksia. Kysymyksillä kartoitetaan myös 10–12 -vuotiaiden osallistujien harrastamisen laajuutta ja monipuolisuutta esiintymisen osalta ja muihin harrastuksiin osallistumista. Kysytään muiden tapahtumaan liittyvien toimintojen tarpeellisuutta. Pyydetään vastaajilta toiveita ja ideoita muuhun toimintaan tapahtuman aikana. Kyselyssä selvitetään myös toisten osallistujien esiintymisten seuraamista ja muiden joukkueiden esiintymisen arvostusta.

Lapsia innostavat ja sitouttavat esiintymiset, jotka tuottavat iloa, elämyksiä ja hyvää oloa. Lastenkulttuuritoimintaa ovat erilaiset lapsille suunnatut tapahtumat, jotka kehittävät lasten luovuutta ja itsetuntoa. Kilpailun ylikorostamista liian varhain on vältettävä ja virallisten kilpailujen määrä harjoitteluun ja oppimistilanteisiin verrattuna olisi pidettävä suhteellisen pienenä. Lasten kilpailutapahtumissa olisi hyvä keskittyä voimistelun ilon ja elämyksellisyyden korostamiseen.

1 LAPSET LASTENKULTTUURIN TEKIJÖINÄ

Lastenkulttuurilla tarkoitetaan 0-18 -vuotiaille lapsille ja nuorille järjestettyä kulttuuritoimintaa, johon he osallistuvat. Lastenkulttuuri on hyvä erottaa termistä ”lasten kulttuuri”, joka puolestaan tarkoittaa lasten itsensä ylläpitämää leikki-/tapakulttuuria (Santtila 2003, 8-9.), joka ei siis kuulu tämän opinnäytetyön piiriin. Lapsi ei ota enää aikuisten sanelemaa tarjontaa vastaan passiivisesti vaan lapsen asema kulttuurissa on muuttunut yhä enemmän osallistavaksi ja toiminnalliseksi. Lapsi voi toteuttaa omaa luovuuttaan omien kykyjensä ja taitojensa mukaan tarjotuissa erilaisissa ympäristöissä. Lapsiin ja lapsuuteen kiinnitetään huomiota enemmän ja monipuolisemmin kuin aikaisemmin.

Lastenkulttuurin edistäminen on yhtenä opetusministeriön toiminnan painopisteenä. Tavoitteena on taata jokaiselle lapselle asuinpaikasta ja varallisuudesta riippumatta mahdollisuus lapsen omaan luovaan toimintaan ja pääsy nauttimaan taide- ja kulttuuripalveluista. Lasten luovuutta ja itsetunnon kehittymistä sekä heidän kulttuurista tietoisuuttaan on tuettu harrastustoimintaa kehittämällä. Opetushallituksen rooli koulun ulkopuolisessa harrastustoiminnassa on ollut rahoitustoiminnan kehittämisessä ja näin sillä on ollut positiivinen vaikutus lastenkulttuuritoiminnassa, jossa ollaan siirtymässä yhä ammattimaisempaan suuntaan. Tällä tulee olemaan vaikutusta tulevaisuudessa lastenkulttuurin aseman edelleen kehittymiseen. (Opetusministeriö 2010.)

1.1 Lastenliikuntakulttuuri

Liikunta on osa kulttuuri- ja taidekasvatusta, koska se sisältää erittäin paljon ilmaisullisia, esteettisiä ja luovuutta edistäviä elementtejä. Liikunta on tärkeä osa kansallista kulttuuriperintöä, mikä heijastuu myös harrastettavissa liikuntamuodoissa ja se näkyy myös liikunnan kansallisissa ja kansanvälisissä tavoitteissa. Liikunta toimintana perustuu keholliseen viestintään. Tämä non-verbaalinen viestintä mahdollistaa eri kulttuureista tulevien ihmisten kohtaamisen liikuntatilanteissa. (Lasten ja nuorten liikunnan asiantuntijaryhmä 2008, 64-66.)

Vanhempien osuus lasten säännöllisen liikkumisen huolehtimisesta on suuri ja kodin asenteet, elämäntavat ja liikuntatottumukset antavat mallin lapselle liikkumiseen. Perusvalmiuksista liikunnan harrastamiseen (juokseminen, hiihtäminen, luis-telu ja pyöräily) ovat aikaisemmin huolehtineet vanhemmat, mutta nyt ne ovat jäämässä koulun opetuksen varaan. Perusvalmiuksien puuttuessa lapset ovat arkoja kokeilemaan uusia asioita ja näin he helposti jäävät syrjään kaikesta toiminnasta, jossa liikutaan. Vähän liikkuvat ja ylipainoiset lapset ovat myös terveydenhuollon huolena. (Salonen-Nummi 2007,157.)

Liikkumisella koetaan olevan merkitystä lapsen hyvinvointiin kokonaisvaltaisesti, paitsi fyysiseen hyvinvointiin, myös keskittymiskykyyn, levottomuuteen sekä minäkuvan ja itsetunnon kehittymiseen. Lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaidot kehittyvät yhdessä liikkuen, näitä taitoja tarvitaan yksilökeskeisyyden yleistyessä yhteiskunnassa. Liikunnassa syntyy helposti tilanteita, jossa oppii ryhmätaitoja ja sopeutumista erilaisiin ryhmiin. (Salonen-Nummi 2007, 184–185.)

1.2 Lasten liikuntakulttuurissa muutoksen tuulia

Suomalainen liikuntakulttuuri on murroksessa ja samaan aikaan tunnustetaan sen yhä kasvava merkitys suomalaisten hyvinvoinnille. Liikuntajärjestelmän toimintatapoja ja -malleja arvioidaan monissa käynnissä olevissa visio- ja muutostöissä. Kulttuurissa ja yhteiskunnassa tapahtuvat muutokset näkyvät voimakkaasti myös liikkumisen harrastamisessa. Vanhat toimintatavat on muutettava vastaamaan nykyajan lapsuuden ja nuoruuden ehtoja. Suomalaisten liikuntatoimijoiden on ryhdyttävä rohkeasti hyödyntämään moniammatillista osaamista ja yhteistyön kehittämisen tulee nojata hyviin käytäntöihin ja tutkimustietoon. (Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja, 2012.)

Lasten elinpiiri on muuttunut nopeasti ja mediakulttuuri on vallannut ison osan lasten vapaa-ajanvietosta. Aiemmin lapset menivät koulun jälkeen ulos pelaamaan ja leikkimään omia leikkejään. Nyt lasten mielenkiinnosta kilpailevat tietokoneet peleineen ja television ohjelmat ja elokuvat. Tänä päivänä ovat mukaan tulleet lisäksi myös virtuaalimaailman pelit , joihin osallistutaan käyttämällä omaa kehoa ja näin

ne tukevat liikkumista ja lisäävät taitoja, elämyksiä ja onnistumisen kokemuksia. (Salonen-Nummi 2007, 146.)

Perinteinen urheiluseurakulttuuri on jäämässä uusien nuorisokulttuurivirtausten jalkoihin. Nykylasten liikuntahalut ja motiivit poikkeavat siitä mihin on totuttu, mikä haastaa urheilujärjestelmät ja päätöksentekijät muutoksen kautta etsimään uusia keinoja lisätä lasten kiinnostusta liikuntaa kohtaan. (Lehtonen 2012, 6.)

Kansalaistoiminnan toimintaympäristö tulee muuttumaan yhteiskunnan yleisten muutosten eli niin kutsuttujen megatrendien kautta. Meistä riippumatta tapahtuvat asiat, jotka pysyvät muuttumattomina, kuvataan megatrendeinä. On pohdittava, kuinka nämä vaikuttavat toimintaan ja miten toimijat voivat niitä hyödyntää. Megatrendien vallitessa on seuroilla tärkeä tehtävä vahvistaa voimistelun merkitystä kasvun tukena ja terveyden edistäjänä. Tulevaisuutta on kokea elämyksiä ja iloa, saada rohkeutta, avoimuutta ja tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa. Tavoitteita voi olla myös harrastetoiminnassa. Seuratoiminta on yhteisöllistä, siinä sitouttavina ja innostavina tekijöinä ovat myös esiintymiset ja suur tapahtumat. (Suomen Voimisteluliitto 2009.) Lasten suosituin harrastus on liikunta ja osa lapsista tähtää harrastamansa lajin huipulle. Samaan aikaan osa mukana toiminnassa olevista lapsista ei koe liikuntaa mielenkiintoisena.

1.3 Kohti lapsilähtöistä liikuntaa

Lasten hyvinvointiin vaikuttavat ratkaisevasti ne ihmiset, joiden kanssa lapset ovat säännöllisessä vuorovaikutuksessa, eli omat vanhemmat ja myös ne kaikki muut aikuiset, jotka ammattinsa tai vapaaehtoistyön kautta toimivat lasten kanssa. Lapsen kehitykseen vaikuttavat lasten konkreettiset ihmissuhteet ja vallitseva yhteisökulttuuri ja sen emotionaaliset tunneilmastot. Inhimillinen ja sosiaalinen pääoma, joka lasta ympäröi, kattaa lapsen ja hänen perheensä elinolot ja -ympäristön, paikat ja tilat sekä koko yhteisön valtion hallintoon saakka. Huolehditaanko siitä, että toimitaan aina lapsen parhaaksi rakastavan huolenpidon, viisaan ymmärryksen sekä ammattitaidon avulla. (Lahikainen ym. 2008, 228.)

Tehokkaina sosiaalisen ja eettisen kasvun välineinä pidetään yleisesti pelejä, leikkejä, liikuntaa ja urheilusta. Aktiivisen toiminnan kautta liikunnan eri muodoissa tarjoutuu monia mahdollisuuksia luoda sosiaalisia suhteita työskentelyyn toisten kanssa sekä erilaisten ihmisten väliseen vuorovaikutukseen. Näitä tavoitteita voivat toteuttaa monet muutkin toiminnot ja harrastukset, mutta osaavatko ihmiset käyttää hyväksi riittävästi näitä mahdollisuuksia. Esteenä voi joskus olla kilpailullisuuden korostaminen, jolloin tavoitteiden toteutuminen yhdessäoloon ja yhteistyöskentely vaikeutuu. Ristiriistojen selvittelyssä saavutetaan yleensä parhaat tulokset ryhmässä keskustelemalla. Urheilu ja liikunta, erityisesti pelit ja leikit, sisältävät sellaisia ristiriitatilanteita, jotka eettisen ja moraalisen kehityksen kannalta tarjoavat erityisen suotuisan mahdollisuuden vuorovaikutukseen toisten ihmisten kanssa.

Organisoidussa urheilussa jää lasten ja nuorten omatoimisuudelle ja keskinäiselle vuorovaikutukselle valitettavasti usein vähän tilaa. Oppimistilanteiden ja harjoittelun suhdetta kilpailuun olisi pidettävä suhteellisen pienenä ja vältettävä liian varhaista kilpailun ylikorostamista. Sisältöjen ja menetelmien tulisi olla lapsilähtöisiä huomioiden kunkin lapsen yksilölliset tarpeet. (Lasten ja nuorten liikunnan asiantuntijaryhmä 2008, 64-66.)

Ryhmässä liikkuminen ja omien taitojen mukainen monipuolinen liikkuminen edistävät lapsen tasapainoista kehitystä. Liikunnasta saadaan onnistumisen elämyksiä ja uusia kokemuksia, joiden avulla lapsen minäkuva ja sosiaalinen hyväksyntä vahvistuvat. Onnistuminen ja osaaminen tuovat iloa ja motivoivat liikkumaan lisää. Sosiaaliset elämykset ovat tärkeitä kokemuksia lapsille, kuten toisten auttaminen ja avun vastaanottaminen, luottaminen toiseen ja tunne, että minuun myös luotetaan luovat yhteenkuuluvuuden tunnetta. (Salonen-Nummi 2007, 146-147.)

Lapsen ja nuoren liikunta-aktiivisuuteen ei vaikuta pelkästään olemassa oleva tarjonta. Hänen elämässään ja ympäristössään olevat arvot, asenteet ja liikuntaan sosiaalistavat yhteisöt ovat huomattavasti merkityksellisempiä tekijöitä. Sen tähden lasten ja nuorten liikuntaharrastusta on arvioitava osana vallitsevaa lapsi- ja nuorisokulttuuria. Näkökulman avartuessa lasten ja nuorten elämässä liikunnan asema pystytään näkemään paremmin ja sen kautta voidaan myös lähteä kehit-

tämään liikuntamahdollisuuksia ja -kulttuuria. (Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja 2012.)

Seuroissa ja lajiliitoissa suositaan yhä tavoitteellista kilpaurheilua. Seurojen järjestämissä liikunnassa itselle sopivan yhteisön tai vertaisryhmän löytäminen on lapselle ja hänen vanhemmilleen haasteellista, koska liikkumisen lähtökohta ja perusteet eivät aina kohtaa urheiluseurojen toimintatapojen kanssa. (Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja 2012.) Lajikulttuureihin sidottuja poikkeuksia on olemassa ja niihin kuuluu muun muassa Suomen Voimisteluliitto, jossa harrasteliikunnan kehittäminen koetaan sen luontevaksi toiminta-alueeksi.

2 NUORI SUOMI SEURATYÖN TUKENA

Nuori Suomi on sitoutumaton järjestö, joka tekee yhteistyötä lajiliittojen, liikunnan aluejärjestöjen, paikallisten urheiluseurojen, koulujen, päiväkotien, kuntien, viranomaisten, median ja yritys yhteistyö-kumppaneiden kanssa. Nuori Suomi luo pelisääntökeskusteluihin malleja, joilla sovitaan yhteisistä toimintaperiaatteista.

Nuoren Suomen perustehtävänä on lasten ja nuorten hyvinvoinnin ja elämän ilon lisääminen liikunnan ja urheilun avulla. Liikunnallisen elämäntavan opettaminen lapsille on yhteiskunnan hyvinvoinnin pohja ja lähtökohtana Nuoren Suomen strategialle. Liikunnassa lapsen kokema ilo, innostus ja onnistumiset, ja se että hänet huomioidaan yksilönä omien motiivien mukaisesti, ovat tärkeitä päämääriä. Lapsuudessa luodaan liikunnallisen elämäntavan edellytykset ja niiden säilyttäminen läpi nuoruusvuosien on sijoitus tulevaisuuteen. (Nuori Suomi strategia 2012.)

2.1 Tasapuolisen harrastamisen pelisäännöt

Nuori Suomi on kehittänyt toimintamallin Operaatio Pelisäännöt, jonka ajatuksena on kokoontua yhdessä pohtimaan toimintatapoja. Lapset ja valmentajat tekevät yhdessä joukkueelle yhteiset pelisäännöt. Aikuiset etsivät tapoja lapsen harrastuksen tukemiseen ja kannustamiseen.

Nuoren Suomen pelisääntöajatusta toteutetaan leikkimaailmassa, jossa ajatuksena on se, että jokaisella tytöllä ja pojalla on oikeus monipuoliseen ja turvalliseen harrastamiseen aikuisen ohjauksessa. Tutkimuksissa todetaan, että leikki on paras tapa oppia uusia taitoja ja kokeilla sekä kehittää aikaisemmin opittuja asioita. 10–11-vuotiaiden toiminnassa saavutetaan ikäkaudelle sopivat tavoitteet runsaiden pelitilannetoistojen ja perustaitojen harjoittelun avulla. Paikalliset olosuhteet huomioidaan ja niiden mukaan joustetaan erilaisten tapahtumien järjestämisessä. Lapsia tulisi kannustaa harrastamaan myös muita urheilumuotoja ja innokkaimmille lapsille seurat voivat järjestää lisäharjoitusmahdollisuuksia.

Operaatio Pelisäännöt tarkoittaa käytännössä sitä, että jokaiselle toimintaan osallistuvalla joukkueelle tehdään pelisäännöt, jotka pohjautuvat seuran oman kasva-

tuksen ja ohjauksen linjaan ja ne tehdään yhdessä keskustellen ja linjan pohjalta sopien. Näissä säännöissä joukkueiden on sovittava ainakin tasapuolisesta kohtelusta, joukkueiden taustojen/vanhempien päihteettömyydestä harrastustapahtumissa sekä myös varmistettava myönteinen ja kannustava suhtautuminen muihin harrastuksiin. Sopimukset laaditaan kerran vuodessa tai vähintään ennen kauden tai turnauksen alkua ja toimitetaan sähköisesti myös liittoon. (Suomen Palloliitto 2012.)

2.2 Lapsille elämäniloa liikunnasta

Kiitoksen ja kannustuksen ilmapiiri ja turvallisen aikuisen läsnäolo vahvistavat merkittävästi lapsen ja nuoren tunnetta oman elämänsä hallinnasta. Lapsella on oikeus liikkua, oikeus kokea itsensä tärkeäksi liikkeessaan. Lapsella ja nuorella on myös oikeus nauttia liikkumisestaan urheiluseurassa.

Nuoren Suomen kilpailutoiminnan suosituksissa tuodaan esiin, että kilpailutoiminnassa korostetaan liikaa voittamista. Tämä ohjaa vääränlaiseen harjoitteluun ja vääränlainen harjoittelu häiritsee mm. lapsen fyysis-motorista kehitystä. Kilpailutoiminnassa tuntuu olevan myös kiire saada liian nuorista urheilijoista tähtiä. Usein lapsi joutuu liian nuorena erikoistumaan, jolloin uhkana on aikainen lopettaminen. Lasten kilpailutoiminnassa ei aina myöskään lapsia kohdella tasapuolisesti ja kilpaileminen menee liian aikuismaisen vakavaksi. Kilpailutoiminnan suositusten lähtökohtana on kannustava ja hyväksyvä ilmapiiri itseluottamuksen kehittymisen kannalta. Tavoitteena on, että kilpailutilanteet tarjoavat turvallisen mahdollisuuden tunteiden käsittelyn harjoitteluun sekä samalla kehittävät sosiaalisia taitoja. Paremmuuden vertailusta olisi päästävä pois ja keskityttävä yksilön edistymiseen sekä kannustettava osallistumaan kehitystasosta tai taitotasosta riippumatta. (Japissou & Lilja 2004.)

3 JOUKKUEVOIMISTELU HARRASTUKSENA

Joukkuevoimistelu on kehittynyt suomalaisesta naisvoimistelusta kilpaurheilulajiksi ja se on Suomessa eniten harrastettu voimistelulaji. Laji vaatii voimistelijalta hyvää liikkuvuutta, tasapainoa, koordinaatiota ja rytmitajua. Joukkuevoimistelussa korostuvat vartalon liikkeiden virtaavuus, ilmaisullisuus ja esteettisyys. Hyvälle suoritukselle on ominaista yhtenäisyys ja yhtäaikaisuus. Joukkuevoimistelun kilpailuohjelma on liikkeiden ja musiikin muodostama taiteellinen ja urheilullinen kokonaisuus. (TTNV 2012.)

3.1 Lapsi harrastaa seurassa

Näytös-, laji- ja kilpailutoiminta kuuluvat harrastevoimisteluun, jolla tarkoitetaan voimistelua sen eri muodoissa ja eri tavoin toteutettuna. Tiukasti ei voi rajata käsitteitä harrastaja, kilpailija ja voimistelija, koska ne ymmärretään jatkumona. Voimistelun harrastamisen laaja elämänkaari taataan sillä, että kaikenikäisille mahdollistetaan osallistuminen voimistelutoimintaan. Voimistelutoiminnassa voi eri elämänvaiheissa ja eri tilanteissa olla sama henkilö mukana eri rooleissa. Jo varhain opitaan elämäntavat ja tottumukset. Elämäntavan omaksumisessa vanhemmat ovat lapsen tärkeimpiä roolimalleja. Liikkuva aikuinen on liikkuvan lapsen tukena. Lapsen kokonaisvaltaista kasvua ja kehitystä tukee asiantuntevasti ja turvallisesti toteutettu voimistelutoiminta. (Suomen Voimisteluliitto 2009.)

Suomalainen lapsi ja nuori etenee voimisteluharrastuksessaan suomalaisessa viitekehityksessä, johon liittyvät monet muut elämän kannalta tärkeät kytkennät, kuten koulu, opiskelu, taloudelliset taustat jne. Ryhmässä lapsilla on mahdollisuus kokea aitoa liikunnan riemua ja saada onnistumisen elämyksiä. Tärkeätä olisi, että yhdessä koetut hetket ja elämykset jatkavat kulkuaan vuosien ajan. (Suomen Voimisteluliitto 2009.)

Lapsivoimistelijoilla on useita mahdollisuuksia osallistua erilaisiin tapahtumiin, kuten seuran kevät- ja joulunäytökset, asematapahtumat, leirit, lajien kilpailut, valtakunnalliset voimistelupäivät ja suurtapahtumat. Lähtökohtaisesti kuitenkin lapsen lähellä oleva aikuinen tekee tapahtumiin osallistumisen mahdolliseksi.

3.2 Lasten voimistelun kilpailutoiminnan kehittyminen

Lasten voimistelun strategian mukaisesti Svoli Jumppakoulu on kaikkien lajien yhteinen pohja. Jumppakoulun tavoitteena on, että lapsi saa hyvät perusvoimistelutaidot ja näin mahdollisuudet jatkaa voimistelun harrastamista ja kilpailemista omien tavoitteidensa mukaisesti. Lasten voimistelutoimintaa toteutettiin v.2003 -2004 SVOLIn Jumppakoulu -toimintana ja alle 10-vuotiaat esiintyivät asemilla alueilla. 10 – 12 -vuotiaiden joukkueilla oli mahdollisuus päättää aluetasolla, osallistuvatko asemalle vai aluekilpailuun. (2003 SVoLi Toimintakertomus.) Osana Voimisteluliiton seurapalvelua on aluetoiminta. Toiminta on jakautunut kuudelle maantieteelliselle alueelle Pohjois-Suomi, Pohjanmaa, Savo-Karjala, Sydän-Suomi, Länsi-Suomi ja Etelä-Suomi. Kullakin alueella järjestetään omia tapahtumia, kuten aluekilpailuja. Asema on 7-12 -vuotiaiden voimistelutapahtuma, johon voi osallistua kaikki Voimisteluliiton lajien harrastajat.

Kansallisella tasolla tyttösarjojen Hyvän mielen kilpailujen arviointia ja kilpailumuotoa kehitettiin lasten ja nuorten kilpailutoiminnan suositusten mukaan. Joukkueiden arviointia muutettiin kategorioihin ja tuomareiden antamaa kirjallista palautetta kehitettiin sekä palkitsemista laajennettiin. Hyvän mielen kilpailut keräsivät ennätysmäisen osallistujamäärän Vantaalla ja välinesarjat syksyllä Keravalla. Uudet Taitosarjan ohjelmat otettiin käyttöön kevään aluekilpailuissa. (2003 SVoLi Toimintakertomus.)

Vuonna 2005 SVOLI Jumppakoulu -toimintaa hyödynnettiin uusien Startti- ja MiniBic – ohjelmien avulla. MiniBic oli alle 12-vuotiaille suunniteltu valmis ohjelma, joka tarjosi mahdollisuudet harrastukseen eritasoisille ja -ikäisille lapsille. Nuoren Suomen tukeman eettisen kehityshankkeen kautta käynnistettiin arvioinnin kehittäminen ja asemalla suoritukset arvioitiin sanallisesti. Arviointi perustui osaamisen ja onnistumisten korostamiseen. Arviointi ja palautteenanto toteutettiin aseman arviointiperustein ja palautteen antajina toimivat tuomarikoulutuksen yhteydessä koulutuksen saaneet arvioijat eli arvit. SVOLI Jumppakoulusta oli luonnollista edetä lajin luokkajärjestelmän piiriin. Joukkuevoimistelussa tyttöjen 10 - 12-vuotiaiden joukkueiden oli mahdollista kilpailla joko asemalla tai liiton tyttökilpailuissa. (2005 SVOLI Toimintakertomus.)

Vuonna 2006 Joukkuevoimistelussa tyttöjen kilpailumahdollisuuksia lisättiin perustamalla Harrastekilpailuihin 10–12-vuotiaille oma sarja. Tyttöjen harrastesarjoille laadittiin silloin omat säännöt, joiden arviointiperusteita kehitettiin vastaamaan lasten kilpailutoiminnan suosituksia ja lapsille sopivaa tervettä urheilua. Samalla Nuoren Suomen eettisen kehityshankkeen avulla lisättiin lasten toiminnan monimuotoisuutta.

Vuonna 2007 kilpailivat 10–12-vuotiaat tyttöjen ”Hyvän Mielen kilpailuissa” ja harrastekilpailuissa, joissa keväällä kilpailtiin vapaasarjassa ja syksyllä välinesarjassa. Vuonna 2008 Harrastekilpailut vakiinnuttivat vakuuttavasti paikkaansa ja osanottajamäärä ylitti sadan joukkueen rajan. Tällöin myös harrastekilpailut muutettiin kaksipäiväisiksi.

Vuonna 2009 pidettyjen tyttöjen ”Hyvän Mielen kilpailujen” osallistujamäärät laskivat hieman edellisistä vuosista, sillä Harrastekilpailuihin osallistui keväällä ennätysjoukkue määrä, kun kilpailuihin saapui 131 joukkuetta.

Vuonna 2010 tavoitteena oli lisätä Jumppakoululaisia ja Jumppakoulu-toimintaa sekä samaan aikaan taata Jumppakoulun laadukkuus. Tavoitteiden saavuttamiseksi ohjaajille valmisteltiin tukimateriaalipaketti. Jumppakoulupassin nimi muutettiin Voimistelupassiksi ja Aseman nimi Voimistelu Asemaksi. Voimistelupassien sisältöä uudistettiin liikesarjoilla, joita on mahdollista suorittaa myös Voimistelu Asemilla. Tapahtumien ja kilpailuiden osalta toimintavuosi onnistui, sillä alueiden Voimistelu Asemille osallistui yhteensä 5040 lasta (7-12v.) ja toiminnassa mukana olevien seurojen määrä kasvoi.

3.3 Joukkuevoimistelun tyttösarjojen nykytilanne

Joukkuevoimistelu lajina on kehityksen pyörteissä ja kilpailutoiminta etsien oikeaa lapsilähtöistä muotoa. Vuonna 2010 entisestä kilpasarjasta tuli mestaruussarja, ja harrastesarjasta kilpasarja.

Keväällä 2012 ensimmäisen kerran 10–12-vuotiaiden kilpa- ja mestaruussarjat yhdistetään yhdeksi sarjaksi. Joukkuevoimistelun lajivaliokunta pyrkii tällä toimenpiteellä innostamaan kaikkia alle 12-vuotiaita tehokkaaseen ja laadukkaaseen ikä-

ryhmälle sopivaan harjoitteluun. Tavoitteena on, että seura tai valmentajat eivät liian varhaisessa vaiheessa valitsisi voimistelijan polkuja tulevaisuuden osalta. Tärkeätä on myös se, että lapsien harjoittelussa säilyisi leikinomaisuus ja monipuolisuus, jotta jokainen saisi tärkeän kipinän harrastamiseen, rakkauden voimisteluun.

Erityisesti joukkuelajeissa löytää helposti kavereita ja saa sitä kautta iloa yhdessäolosta. Liikunta on ilon ja voiman lähde. Tavoitteena on, että jokainen Hyvän mielen voimistelutapahtumaan osallistuva kokee tämän omakohtaisesti.

Tuomarilajivaliokunta on myös huomionnut lapset ja on laatinut 10–12-vuotiaiden sarjan joukkueille ja valmentajille virallisen ohjeistuksen, jossa kehottavat voimisteilijoita turvalliseen suoritukseen. Ohjelmaan sääntöjen mukaisesti valittujen taitosien tulee vastata voimistelijoiden taito- ja ikätasoa. Hyvän mielen kilpailut eivät ole oikea tapahtuma joukkueille, joille mestaruussarjan säännöt tuntuvat liian haastavilta. Tällöin 10 – 12-vuotiaiden joukkueet voivat osallistua asematapahtumiin, joissa arvioidaan jumppakouluarvioinnin mukaan.

4 HYVÄN MIELEN KILPAILUTAPAHTUMA

Hyvän mielen kilpailut on tapahtuma joukkuevoimistelun tyttösarjoissa. Tapahtuman lähtökohtana on tarjota lapsille mahdollisuus esiintyä samanikäisten lasten kanssa hankkien ainutlaatuisia kokemuksia ja samalla toteuttaa lapsille elämyksellinen päivä. Hyvän mielen kilpailut pidetään keväisin ja siihen osallistuvat 10–12 -vuotiaat sekä 12–14-vuotiaiden kilpasarja. Tänä keväänä 2012 kilpailut pidettiin Tampereella 5-6.5.2012 Pyynikin palloiluhallissa. Kilpailun järjestämisoikeutta on haettava Suomen Voimisteluliitosta ja liitto valitsee vuosittain järjestävän seuran, jolle myöntää kilpailujen järjestämisoikeuden. Tänä vuonna 2012 järjestämisoikeuden sai Tampereen Työvään Naisvoimistelijat ry (TTNV).

Joukkuevoimistelun Hyvän mielen kilpailuja on järjestetty tyttösarjoille vuodesta 2002 lähtien. Tampereen Työvään Naisvoimistelijoilla on pitkä historia ja hyvä maine kilpailuiden järjestäjänä, mutta silti on aina suuri ponnistus järjestää 146 joukkueelle voimistelukilpailutapahtuma. Seuran työ perustuu vapaaehtoisuuteen ja on perustunut läpi vuosikymmenten.

Hyvän mielen kilpailutapahtumaan ilmoittautui yhteensä 149 joukkuetta. 10–12 -vuotiaiden sarjaan 88 joukkuetta ja 12–14 -vuotiaiden kilpasarjaan 62 joukkuetta. Yhteensä tapahtumaan osallistui noin 1500 voimistelijaa ja lisäksi valmentajia, ko-reografeja, tuomareita, joukkueiden huoltajia, paljon talkooväkeä sekä tietenkin kilpailuja seuraavaa yleisöä. Voimistelukilpailut järjestetään viikonloppuisin, jolloin perjantaina aloitetaan tapahtumapaikan rakennus/somistaminen ja itse esiintymiset tapahtuvat lauantaina ja sunnuntaina.

Osanottajamäärältään huikean suosion saanut tapahtuma on nykyään kaksipäiväinen. Ilmoittautuneiden joukkueiden kesken suoritetaan virallinen suoritusjärjestysarvonta. Koko 10–12-vuotiaiden sarjan esiintymiset jaetaan kahdelle päivälle, johon ensin arvotaan päiväkohtaisesti seurat ja tämän jälkeen päiväkohtainen esiintymisjärjestys. Lauantaina esiintyi 46 joukkuetta ja sunnuntaina loput 42 joukkuetta. Samaan aikaan kilpailtiin 12–14-vuotiaiden kilpasarjan mestaruuskilpailu, jossa lauantaina oli alkukarsinta ja sunnuntaina loppukilpailu. Jotta tapahtuma kulki yleisön ja myös esiintyjien kannalta jouhevasti, sarjat esiintyvät lomittain. Runsaan osanottajamäärän vuoksi tuomaristoja oli yhteensä kolme; yksi tuomaristo

12–14-vuotiaiden kilpasarjassa, kaksi tuomaristoa 10–12 v. sarjassa, jossa tuomaristo on jaettu niin että toinen tuomaristo arvioi parillisella suoritusnumerolla esiintyvät joukkueet ja toinen tuomaristo parittomalla suoritusnumerolla esiintyvät joukkueet. Jotta tuomarit heti löytäisivät yhteisen arviointilinjan, arvioivat molemmat tuomaristot ensimmäisen joukkueen, jonka jälkeen pidettiin tuomarikokous.

Hyvän mielen kilpailuissa toteutetaan Nuori Suomi periaatteen mukaista ideologiaa lasten tasapuolisesta kohtelemisesta kilpailutilanteissa. Säännöissä kielletään varavoimistelijat, joten jokaiselle joukkueessa voimistelevalle tytölle annetaan mahdollisuus päästä esiintymään. Joukkueita ei laiteta paremmuusjärjestykseen vaan tulokset julkaistaan kategorioissa. Kategorioita on 1-7 (ks. Liite 1.). Tuomarit arvioivat pisteiden mukaan, joiden perusteella tulee sijoituskategoria. Pisteitä ei julkaista laisinkaan, vain tuomareiden on mahdollista pyytää liitosta eriteltyt pistesijoitukset. Kaikki 1. kategoriaan sijoittuneet joukkueet palkitaan aakkosjärjestyksessä. Kaikki tulokset julkaistaan kategorioiden sisäisesti aakkosjärjestyksessä.

Aamupäivällä on jokaisella joukkueella mahdollisuus harjoitella kerran oma ohjelma kilpailualueella etukäteen arvotun harjoitusaikataulun mukaisesti. Poikkeuksena ovat yleensä paikalliset seurat, jotka usein harjoittelevat jo perjantai-iltana ajan säästämisen vuoksi, jotta kenenkään ei tarvitsisi tulla ennen kello aamu kahdeksaa harjoittelemaan. Joukkueet saavat valita osallistuvatko harjoitukseen sekä yöpyvätkö tapahtumassa vai viettävätkö tapahtumassa vain päivän.

Valmentajat yleensä suunnittelevat kukin omalle joukkueelleen tapahtuman aika-aulun huomioon ottaen harjoitusajan sekä oman suoritusnumeron. Päivän kulku alkaa usein niin, että saavutaan kilpailupaikalle hyvissä ajoin ennen omaa harjoitusaikaa ja valmistaudutaan omaan harjoitusvuoroon. Harjoituksen jälkeen riippuen omasta suoritusvuoronumerosta ja harjoitusajasta aloitetaan kilpailuilmeeseen somistautuminen. Joukkueen sisäisesti voimistelijat panostavat yhtenäiseen ulkoasuun laittamalla hiukset ja meikit samalla tavalla. Tyttösarjoissa ei suosita räikeitä voimakkaita meikkejä, mutta kampaukset ovat usein voimakkaasti tuomassa esille ohjelman teemaa. Ruokailun ajankohta on urheilutapahtumassa mietittävä tarkasti ja järjestäjän on myös otettava tämä huomioon ruokailuaikoja ja -lajeja ilmoittaessaan. Tapahtuman aikana joukkueille on varattuna kilpailijakatsomo, josta he voivat seurata muiden esityksiä. Yöpyjät poistuvat välillä hallista majoituspaikkoihin-

sa, jotkut ulkoilevat ja toiset haluavat vain seurata esityksiä. Omaan esiintymiseen valmistaudutaan taas hyvin lämmittämällä ja oman esiintymisen jälkeen siirrytään seuraamaan muiden esityksiä ja odottamaan omaa tulosta. Päivä päättyy 1. kategoriaan sijoittuneiden joukkueiden palkitsemiseen.

5 KYSELYTUTKIMUS 10–12-VUOTIAIDEN SARJAN TYTÖILLE

Hyvän mielen kilpailutapahtumaa on järjestetty kymmenen vuotta. Useita kilpailuja järjestäneen seuran toiminnassa, mm. kilpailuiden johtajana, mukana olleena halusin kartoittaa myös tyttöjen näkökulmasta Hyvän mielen kilpailutapahtuman onnistumista ja näin saada tietoa kuinka tapahtumaa pitäisi kehittää enemmän lasten ehdoilla. Tapahtumaa ovat kehittäneet lähinnä tuomarit ja liiton lajivaliokunta, mutta varsinaisesti itse tyttöjen mielipiteitä tapahtumasta ei ole kysytty. Keväällä 2012 tapahtuma koki muutoksen, kun 10–12-vuotiaiden kilpasarja ja mestaruussarja yhdistettiin yhdeksi sarjaksi.

Kyselytutkimus suunnattiin 10–12 -vuotiaiden sarjan voimistelijoille. Kyselytutkimus toteutettiin Webropol -järjestelmällä. Jokaiselle voimistelijalle jaettiin valmentajan välityksellä kirje kyselystä ilmoittautumisen yhteydessä (ks. Liite 2). Lisäksi lähetettiin jokaisen joukkueen yhteyshenkilölle sähköpostitse linkki kyselyyn sekä TTNV:n Internet-sivustolla oli linkki kyselysivustolle. Vastausaikaa kyselyyn oli yksi viikko.

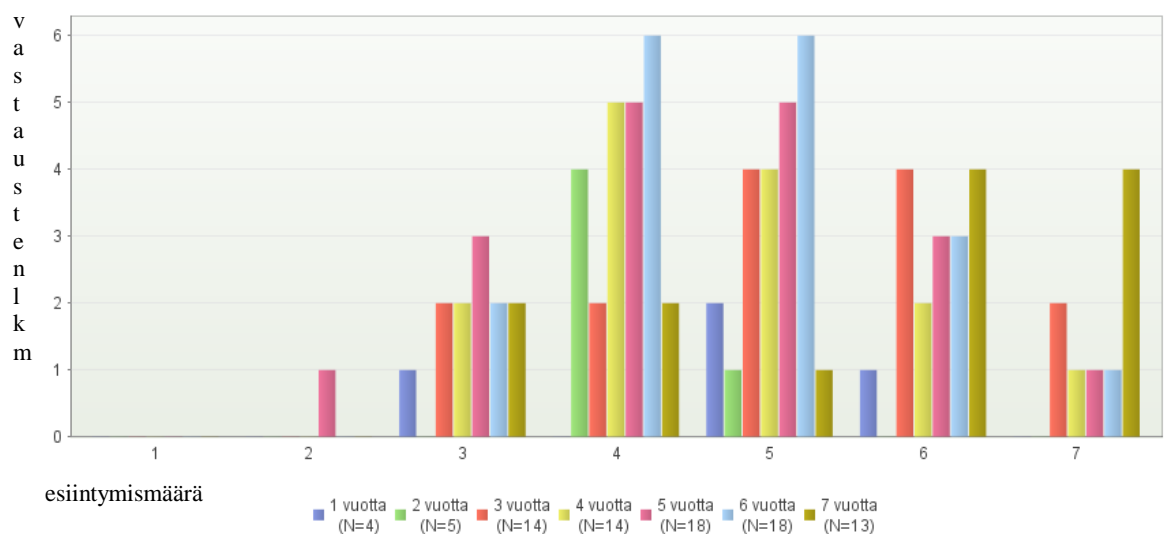
Tutkimuksessa rajattiin pois kilpailuihin myös osallistuneet 12–14-vuotiaiden kilpasarjajoukkueet, koska haluttiin kartoittaa juuri pienempien lasten mielipiteet voimistelutapahtumasta. Hyvän mielen kilpailut on alkuperäisesti suunnattu lapsivoimistelijoille ja moni 12–14-vuotiaista saattaa siirtyä jo seuraavaan sarjaan.

Kyselyyn vastasi 91 henkilöä ja sivustolla vierailijoita oli 152. Vastaajista 11-vuotiaita oli 43 %, 10-vuotiaita 28 %, 12 -vuotiaita 23 % sekä muutama 9- ja 13-vuotias. Kysymykset olivat luonteeltaan määrällisiä ja laadullisia (ks. Liite 2). Vastaukset tulivat anonyymeinä. Koska kysely oli suunnattu lapsille, vastaajille ei asetettu vastauspakkoa mihinkään kysymykseen, ettei se estäisi lapsia vastaamasta. Kaikki vastaajista eivät vastanneetkaan kaikkiin kysymyksiin.

Vastaajia oli 24 eri paikkakunnalta ympäri Suomen. Suurin osa tapahtumaan tulijoista matkustivat juuri sopivan matkan takaa. Tampere tapahtuman järjestämis-kaupunkina on siis sopiva, koska sekä etelästä että pohjoisemmasta osallistui joukkueita. Vastaajista 82 % piti tapahtumaan tulomatkaa sopivana tai liian lyhyenä. Vastaajista 18 % oli sitä mieltä, että matka kesti kauan.

5.1 Harrastus vuodet ja esiintymiset

Vastaajien harrastus vuodet ovat jakautuneet tasaisesti 1-7 vuoden välille. Vastaa- jista 20 % eli suurin osa on harrastanut voimistelua 5 vuotta ja vain 4 % vastaajista on harrastanut lajia yhden vuoden. Vastaajista noin puolet (53 %) esiintyvät sekä syys- että kevätkaudessa 4-5 erilaisessa tilaisuudessa. Vastaajista 10 % esiintyy jopa 7 erilaisessa tilaisuudessa, vain 5 %:lla vastaajista on kaudessa 1-2 esitysti- laisuutta. Harrastusvuodet eivät kuitenkaan vaikuta kausittaiseen esiintymisten määrään.



kuvio 1. Kevätkauden esiintymismäärät, joihin eivät harjoitusvuodet vaikuta.

Pääsääntöisesti voimistelijat esiintyvät joukkuevoimistelukilpailuissa ja oman seu- ran järjestämissä kevät- ja joulunäytöksissä. Kysymyksessä on esteettinen esiin- tymislaji ja mielestäni olisikin hyvä, jos tämän ikäisten tyttöjen esiintyminen ei pai- nottuisi vain kilpailutapahtumiin, vaan voimistelijat pääsisivät näyttämään taitojaan ja hakemaan kokemusta monenlaisista esitystilaisuuksista. Muutamat vastaajista ovatkin päässeet esiintymään myös vanhainkodeissa, päiväkodeissa, koulujen tapahtumissa, kauppakeskuksissa sekä muissa erilaisissa tilausesitystapahtumis- sa. Erilaisten muiden esiintymistilaisuuksien saaminen kuitenkin edellyttää yleensä vanhempien ja valmentajien aktiivisuutta.

5.2 Harrastamisen monipuolisuus ja laajuus

Joukkueet harjoittelevat keskimäärin 3-4 kertaa viikossa, silti tytöiltä löytyy myös muita harrastuksia. Kolmasosa vastaajista ilmoitti voimistelun lisäksi harrastukseen pianon, viulun tai muun instrumentin soittamisen. Musiikki ja etenkin rytmitaju onkin isossa roolissa joukkuevoimistelussa. Kolmasosa vastaajista harrasti joukkuevoimistelun ohella myös muita eri liikuntalajeja kuten ratsastusta, jalkapalloa, uintia tai rytmistä voimistelua. Neljäsosa vastaajista oli mukana kerhotoiminnassa, harrasti piirtämistä, lukemista, valokuvausta tai partiota. Osa vastaajista harrasti useampaakin lajia, kuitenkin kolmasosa vastaajista ilmoitti, että he eivät harrasta voimistelun lisäksi mitään muuta. Ainoastaan yksi voimistelija mainitsi syyksi sen, että ei ehdi harrastaa voimistelun ohella muuta. Tässä iässä harrastukset tukevat toinen toisiaan, mikä on mielestäni tärkeää ja siksi lapsille annetaan mahdollisuus valita omat harrastukset. Näiden vastausten perusteella on lapsille jäänyt aikaa muillekin harrastuksille ja näille voimistelijoille on annettu mahdollisuus tutustua myös muihin harrastuksiin. Tällä ennaltaehkäistään liian aikaista lajin lopettamista.

Joukkuevoimistelun harrastamisessa tyttöjä viehättää se, että yhdessä kavereiden kanssa on kivaa ja hauskaa harrastaa. He pitävät lajista, koska koko ajan oppii uusia asioita. He haluavat taitaviksi voimistelijoiksi, jotka ovat notkeita ja liikunnallisia. Kilpailut ja esiintymiset ovat tytöille tärkeitä kuten myös mukavat valmentajat. Enemmistö vastaajista oli sitä mieltä, että joukkuevoimistelu on kiva harrastus.

5.3 Harrastamisen tavoitteellisuus

Melkein jokaisella joukkueella on tavoitteita ja vastaajat osasivat nämä eritellä. Puolella vastaajien joukkueista oli nimetty kategoriatavoite ja osalla oli lisäksi bonustavoitteita. Joukkuetavoitteiksi oli eritelty myös mm. puhdas suoritus, hyvä esitys, menestys, parhaansa yrittämisessä ja jollakin joukkueella oli tavoitteena saavuttaa juuri siihen asti paras suoritusesitys. Neljäsosa vastaajista oli eritellyt joukkueelle liiketavoitteen kuten spagaatti, ryhti, ojennukset, nilkat, jalkatekniikka. Tavoitteiksi mainittiin myös säännöllinen harjoituksissa käynti, kehittyminen yleensä voimistelijana, liiton valmennusrinkiin pääseminen ja joukkotapahtumiin osallistu-

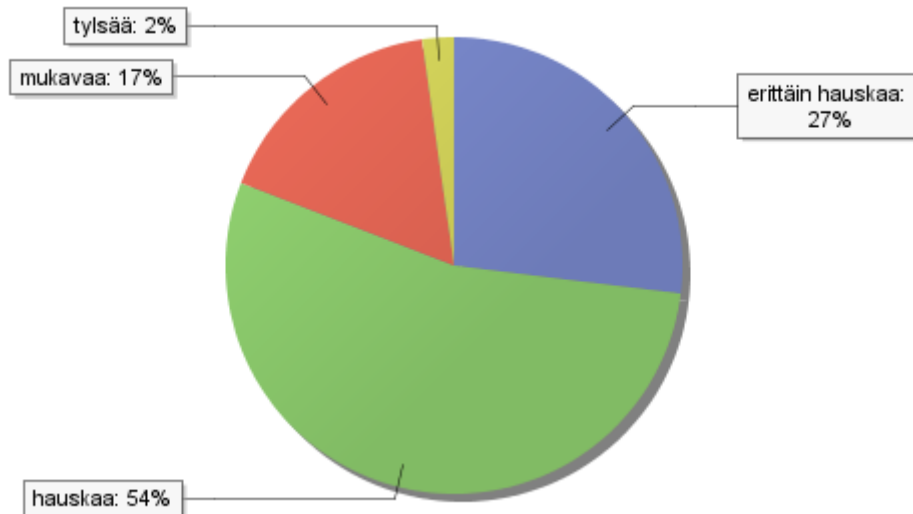
minen. Muutamilla joukkueilla oli mainittu tavoitteiksi hyvä mieli kilpailuissa ja harjoituksissa sekä hyvä yhteishenki joukkueessa.

Voimistelijoilla on joukkuetavoitteiden lisäksi myös omia tavoitteita. Kolmasosalla vastaajista oli yleisiä tavoitteita, kuten kehittyä voimistelijana, oppia paremmin uusia asioita ja tehdä kilpailuissa hyvä suoritus. Osalla vastaajista oli selkeitä omia taitotavoitteita kuten jalkatekniikka, hyppy, notkeus, akrobatia, spagaatti ja tasapaino. Osalla oli tavoitteet jo kauempana tulevaisuudessa, esim. päästä edustusjoukkueeseen ja jopa menestyä MM-kilpailuissa. Muutama näki tavoitteekseen voimisteluharrastuksen pitkäikäisyyden läpi elämän, hyvän peruskunnon ylläpitämisen ja voimistelun terveenä ilman loukkaantumisia. Vastakohtaisesti yksi mietti voimisteluharrastuksen lopettamista, koska harrastukseen menee kaikki aika.

5.4 Hyvän mielen kilpailutapahtumassa oli hauskaa

Vastaajista 81 % oli sitä mieltä, että tapahtumassa oli erittäin hauskaa tai hauskaa. Monien mielestä hauskinda tapahtumassa oli oman joukkueen kanssa yhdessä oleminen ja yöpyminen. Puolelle vastaajista tapahtumassa hauskinda oli oma esiintyminen, kilpaileminen, kisaaminen ja oma kilpailusuoritus. Oman menestyksen ja hyvän suorituksen mainitsivat vain muutamat. Hauskaksi koettiin myös matkustus kilpailupaikalle, meikkaaminen ja nutturan laitto, tuotemyynti ja shoppailu sekä paljettien keräily lattialta. Tapahtumaan oli selkeästi lähdetty esiintymään ja oma esitys tuotti voimistelijoille iloa ilman, että liikaa pohdittiin sijoituskategoriaa. Tapahtuman tarkoituksena onkin tuottaa iloa ja elämyksiä voimistelijoille ja näiden vastausten perusteella on tässä tavoitteessa onnistuttu.

Neljäsosalle vastaajista oli hauskinda toisten esitysten seuraaminen, katselu, kannustus ja kisatunnelma. Suurin osa vastaajista oli katsellut useita muiden esiintymisiä ja arvioi useita esityksiä myös hienoiksi. Mikään esitys ei selkeästi noussut esille, vaan monen joukkueen nimi mainittiin kysyttäessä mieleenpainuvinta esitystä. 1. ja 2. kategoriaan sijoittuneet ohjelmat saivat useampia mainintoja sekä myös tapahtumassa esiintyneet mestaruussarjan joukkueet muistettiin.



kuvio 2. Suurimmalla osalla lapsista oli tapahtumassa hauskaa.

Seuraavassa kysymyksessä kysyttiin, mikä tapahtumassa oli parasta. Selkeästi parasta tapahtumassa oli oma esiintyminen, suoritus. Nyt vastauksissa korostui myös hyvä sijoitus, kategoria, mitali ja bonukset. Joukkuekaverit mainittiin vain muutamissa vastauksissa. Vastauksista päätellen parastasana koetaan helpommin suoritukseen viittaavana. Vastauksien luonteesta voi päätellä, että menestys on kaikesta huolimatta ollut tytöille tärkeää.

Kysyttäessä mikä tapahtumassa oli huonoa, neljäsosa vastaajista ei löytänyt tapahtumasta mitään huonoa. Neljäsosa vastaajista piti huonona liian pitkää päivää, koska harjoitukset olivat aamupäivällä ja oma suoritus saattoi olla vasta illalla. Liian pienistä tai ahtaista tiloista, tulosten odottelusta ja ruokailusta tuli muutamia mainintoja. Neljäsosa koki huonoksi tapahtumassa tuomareiden liian tiukan arvostelun. Vastaajista sijoittui 36 % kategoriaan 7 seuraavaksi eniten 24 % kategoriaan 1 ja 16 % kategoriaan 4. Kilpailuissa puolet joukkueista sijoittui kategoriaan 7, joten tämä koettiin epäoikeudenmukaiseksi.

5.5 Tapahtumaan liittyvä muu ohjelma

Suurimmalla osalla vastaajista säilyi tapahtuman aikana joukkueessa sopu erittäin hienosti tai hyvin. Vastaajista 59 %:lla oli itse suunniteltua ohjelmaa tapahtuman aikana ja sitä pidettiin erittäin hauskana tai hauskana. Eniten käytiin ravintolassa joukkueen kesken ja osa kävi delfinaariossa. Myös ulkoilu ja leikit koettiin tärkeäksi vaihteluksi tapahtuman aikana. Jotkut olivat tutustuneet kävellen kaupunkiin, käyneet ostoksilla sekä harjoitelleet omatoimisesti ja rentoutuneet.

Vastaajista 62 % olisi ehkä halunnut tai halunneet muuta ohjelmaa tapahtuman aikana kuin esiintyminen. Ehdotuksia muusta toiminnasta tuli eniten ulkoiluun liittyen. Toivottiin ohjattua ulkoilua, leikkejä, leikkejä leikkipuistossa, kaupunkisuunnistusta ja Tampere kierrosta. Toiset toivoivat vapaa-aikaa, uimista, kilpailumatolle tauoilla harjoittelemaan pääsemistä, ravintolaa, Särkänniemeä sekä arpoja ja kojuja enemmän. Vastaajista 37 % ei kaivannut muuta ohjelmaa tapahtuman aikana. Monelle riittää toisten esiintymisten katselu, yöpyminen ja kavereiden kanssa oleminen.

Vastaajista 67 % on osallistunut aikaisemminkin Hyvän mielen kilpailuihin, joista oli jäänyt mieleen mm. oman joukkueen hyvä sijoituskategoria, hienot esitykset ja puvut sekä yleinen kisatunnelma. Kysyttäessä haluavatko vastaajat tulla uudestaan Hyvän mielen kilpailuihin, vain muutama vastasi kieltävästi. 78 % vastaajista haluaisi osallistua Hyvän mielen kilpailuihin uudestaan, joten tapahtumasta on jäänyt hyvä mieli ja siihen halutaan osallistua jatkossakin. Vastaajista 9 % siirtyy ensi vuonna seuraavaan sarjaan.

Hyvän mielen tapahtumassa voimistelijoita askarrutti eniten tuomareiden toiminta ja joukkueiden sijoittuminen epätasapainoisesti kategorioiden välille. Tämän pelättiin vähentävän motivaatiota harrastuksen jatkamiseen. Kuitenkin tapahtuma oli koettu hauskaksi ja sujuvasti eteneväksi.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA KEHITTÄMISIDEAT

Voimistelemalla saavutetaan perusliikuntavalmiudet ja voimistelu on kaikkien lajien yhteinen pohja. Kysyttäessä lapsilta muista harrastuksista oli ilahduttavaa todeta, että vastaajista 2/3 oli muita harrastuksia voimistelun lisäksi. Näillä lapsilla toteutuu suositus, että tässä iässä ei vielä keskitytä yhteen lajiin, vaan annetaan mahdollisuus ja aikaa harrastaa eri lajeja tai asioita kuten musiikki, piirtäminen tai muu liikuntamuoto.

Hyvän mielen tapahtuma oli onnistunut tavoitteessaan tuottaa iloa, elämyksiä ja innostusta, koska suurin osa vastaajista koki tapahtuman hauskaksi. Tapahtumassa lapset kokivat onnistumisen elämyksiä ja saivat uusia kokemuksia, joiden avulla lapsen sosiaalinen minäkuva vahvistuu.

Sosiaaliset elämykset ovat tärkeitä kokemuksia lapsille kuten myös luottaminen toiseen ihmiseen ja tunne, että minuun myös luotetaan (Salonen-Nummi 2007). Tämä osoittaa sen, että hauskuuden syitä kysyttäessä vastauksissa tuli esiin monesti oman joukkueen esiintyminen, yhdessä olo joukkueen kanssa ja toisten esitysten katseleminen. Hyvä yleinen tunnelma oli ollut hauska ja vastaisuudessa suurin osa haluaa osallistua uudestaan tapahtumaan erittäin mielellään. Yhdessä-olo ja yhdessä tekeminen olivat mieleenpainuvia elämyksiä. Sama vastaus tuli ilmi kysyttäessä aikaisempia kokemuksia Hyvän mielen kilpailuista.

Realistisia tavoitteita on hyvä olla, mutta lapsilla erityisesti kilpailun ylikorostamista tulisi välttää. Tavoitteet toimivat mm. yhteishengen luojana ja niillä pystytään säilyttämään mielenkiinto harrastukseen. Vastauksista ilmeni, että joukkueilla oli yhteisiä tavoitteita, jotka olivat tähän ikäsarjaan sopivia. Joukkueiden tavoitteita olivat mm. ilmaisun parantaminen, liikkuvuus, joukkuehengen säilyminen hyvänä ja tavoite kehittyä yhdessä joukkueena paremmaksi. Näissä tavoitteissa pystyy joukkue ottamaan oman taitotasonsa huomioon. Tämän kaltaiset tavoitteet eivät kohdistuneet tähän yksittäiseen tapahtumaan vaan olivat kokonaisvaltaisena osana lapsen kehitystä ja oppimista. Yhteiset tavoitteet ovat juuri joukkuelajeissa vuorovaikutustaitojen ja ryhmätaitojen oppimisen kannalta hyviä.

Lasten tavoitteiden saavuttamiseksi on tärkeää keskittyä yksilön edistymiseen ja osallistumisen kannustamiseen. Kysyin myös lasten omia tavoitteita, ja vastauksissa tulivat oman taitotason mukaiset yksittäiset tavoitteet esiin. Omaan yksilölliseen kehittymiseen on panostettu ja vastaajat erittelivät omia lajinomaisia tavoitteita kuten spagaatti, hyppy, notkeus, tasapainot ja ryhti. Kannustava ilmapiiri on tärkeää näiden tavoitteiden toteutumiseksi. Tässä iässä lajinomaiset yksittäistavoitteet olisi hyvä tehdä yhdessä turvallisen aikuisen kanssa, jonka seurassa myös erilaisten tunteiden käsittely olisi mahdollista. Vastauksista tuli ilmi, että joillakin oli tehty juuri nämä lajinomaiset yksittäistavoitteet yhdessä valmentajan kanssa ja lisäksi voimistelija oli miettinyt itselleen vielä muita omia tavoitteita. Omien tavoitteiden keksiminen kertoo aktiivisuudesta ja innokkuudesta harrastukseen.

Kaverit ja heidän kanssaan yhdessä oleminen on lapsille mieleistä ja tuo turvallisuuden tunnetta. Usealle vastaajalle tapahtumassa olikin mieleistä joukkueen kanssa yhdessäolo ja oma esiintyminen. Jotkut vastaajista kuitenkin kaipasivat muutakin tekemistä kuin oma esiintyminen ja toisten joukkueiden esitysten katseilu. Varsinaista negatiivista palautetta muun järjestetyn tekemisen puuttumisesta vastauksissa ei ollut. Lapset varmasti kyllä mielellään osallistuisivat aktiiviseen toimintaan, jos sellaista heille tarjottaisiin. Istumiseen kyllästyneiltä vastaajilta tulikin eniten toiveita ulkoiluun ja ulkona liikkumiseen. Tämä on ymmärrettävää, koska kyseessä on sisätiloihin sijoittuva tapahtuma.

Kilpailutapahtumaan saivat osallistua kaikki ilmoittautuneet joukkueet. Runsaan osallistujamäärän takia lauantaipäivän pituus venyi lasten näkökulmasta hieman liian pitkäksi. Kehittämiskohteita järjestävälle seuralle löytyykin siis muun toiminnan järjestämisessä. Lapsille voisi järjestää oman esiintymisen lisäksi muuta aktiiviteettia. Vastapainoksi sisällä oloon ulos voisi suunnitella kävelyreitit, jonka varrelta löytyisi mielenkiintoisia kohteita. Tapahtumapaikasta riippuen rakennettaisiin joko pienimuotoinen kaupunkisuunnistus tai luontopolku. Näille reiteille tehtäisiin arvioitu suoritus aika ja selkeä kartta. Matkan varrella olisi lyhyitä tehtäviä ratkottavaksi. Lapset kulkisivat joukkueena tai pienissä ryhmissä, mutta niin, että joko valmentaja tai huoltaja olisi mukana. Matkareitit olisivat vapaasti käytettävissä, jokainen joukkue voisi tehdä ne oman aikataulunsa mukaisesti. Yksinkertaisimmil-

laan tehdään lähiseudun maastosta opaskartta, johon merkitään kaikki lähellä sijaitsevat hyviksi havaitut leikkipuistot, metsäpolut, puistotiet ja nähtävyydet.

Vaihtoehtoista toimintaa voisi olla esimerkiksi sirkuspaja, jossa lapset voisivat kokeilla erilaisia sirkusvälineitä kuten diapoloa, huiveja, keiloja ja nauhoja. Tähän tarvitaan ohjaaja, joka osaa ohjeistaa välineiden käytössä. Sirkuspajassa tutustutaisiin ensin ohjatusti välineisiin, jonka jälkeen saisi omatoimisesti kokeilla niitä. Lopuksi jokainen voisi esittää toisilleen pienen esityksen. Sirkuspaja järjestettäisiin esimerkiksi noin tunnin välein.

Lapset pitävät esiintymisestä. Pantomiimi voisi olla lapsille mieluisaa. Tarvittaisiin pantomiimin osaava ohjaaja, joka opastaisi lapsia alkuun yhdessä tekemällä pieniä liikeharjoituksia. Tämän jälkeen lapset voisivat keksiä itse pieniä esityksiä yksin, pareittain tai pienissä ryhmissä ja esiintyä sitten toisilleen. Tämä järjestettäisiin samalla periaatteella kuin sirkuspaja.

Temppurata nousi ideana esille lasten vastauksista. Ulos rakennetaan pienimuotoinen rata, jonka varrella kokeillaan erilaisia turvallisia temppuja, kuten tukin päällä kävely ja kiipeilyä. Myös lähipuistoon voisi tällaisen radan järjestää käyttäen hyödyksi jo olemassa olevia telineitä. Rauhoittumista kaipaaville voisi varata kilpailupaikalta erillisen tilan lepäilyyn ja rentoutumiseen kaiken touhun keskellä. Hämärässä huoneessa soi rauhoittava musiikki.

Niille, jotka viihtyvät hyvin yleisönä katsellen esityksiä, järjestettäisiin pientä taukoliikuntaa sopivissa kohdissa. Tämä voisi olla joku yhteinen pieni tanssi, jonka pysyy tekemään omalla paikalla seisten. Pirteä valmissanainen aikuisempi henkilö ohjaisi tanssin kannustamalla koko yleisöä osallistumaan. Kyselyn vastauksista tuli myös hyvä idea lyhytkestoisemmasta yleisön liikutushetkestä. Taukojumpan voisi tehdä kuuluttaja kyselemällä yleisöltä lempivälinettä; pallo, vanne, keilat, naru vai nauha. Jokainen nousisi seisomaan ylös oman lempivälineensä nimen kuullessaan. Tämä voidaan toteuttaa myös kyselemällä jostain muista asioista kuten lempivuodenaikaa tai missä päin Suomea asuu.

Lapsille suunnatussa joukkuevoimistelukilpailutapahtumassa voisi olla myös jokin teema, esimerkiksi prinsessat, muumit, keijulaakso, pilvilinna tai jokin väri. Järjestelyt tapahtuisivat tämän yhden teeman ympärille. Jo kilpailukutsussa tuotaisiin

teema esille. Somistuksessa käytettäisiin teemaa hyväksi ja paikalla olisi esimerkiksi prinsessapukuun sonnustautunut kuuluttaja. Kuuluttaja-prinsessa voisi kierrellä tapahtumapaikalla ja kysyä lasten kuulumisia, tai järjestää pientä ohjelmaa kuten piirustusta ja askartelua. Yhden värin teeman ympärille saisi koottua pienilläkin asioilla upeita kokonaisuuksia luottaen lasten mielikuvituksen voimaan.

Jo pelkästään Tampereen kaupungista löytyy paljon mielenkiintoisia nähtävyyksiä. Yhteistyö, jonkin yrityksen kanssa, esimerkiksi Särkänniemi, Muumilaakso tai museot, mahdollistaisi monia mielenkiintoisia kohteita oheistoiminnaksi. Yhteistyötapa voisi olla vapaa pääsy tai alennus sisäänpääsymaksuista tapahtumaan osallistujille. Museoon tai taidenäyttelyyn voisi tehdä lapsiyleisölle mieleenpainuvan kierroksen.

Tapahtuman visuaalisen ilmeen uudistamiseen löytyy osaamista ja tekijöitä media-alalta. Paikkakunnan eri aloille suuntautuvien oppilaitosten osaamisen hyödyntäminen rikastuttaisi tapahtuman sisältöä. Tapahtuman yhteistyötahoja voisivat olla teatterit, nukketeatterit ja erilaiset järjestöt. Kulttuuriyhdistysten kanssa toteutettu yhteistyö toisi uusia näkökulmia tapahtuman sisältöön.

7 POHDINTA

Opinnäytetyön tekemisen aloitin tutustumalla monipuolisesti lastenkulttuurin sekä lastenliikuntakulttuurin käsitteisiin liittyvään laajaan materiaaliin. Tämä vahvisti näkemystä lastenliikuntakulttuurin suotuisesta merkityksestä koko lapsen kehittymiseen ja innosti etsimään lisää keinoja tapahtuman järjestämiseen lapsen ehdoilla. Lastentapahtuman järjestämisessä pätevät kaikki samat peruseriaatteet niin kuin minkä tahansa muunkin tapahtuman järjestämisessä. Kuitenkin mielestäni lapsille suunnattua tapahtumaa järjestäessä olisi hyvä pysähtyä tarkasti miettimään kohteyleisöä ja sen tarpeita.

Lastenkulttuurin asemaa tulisi edistää ja liikuntakasvatuksen asemaa lapsen hyvinvoinnin perustana tulisi mielestäni korostaa. Voimavarat olisi hyvä suunnata toimintaan, jolla vahvistetaan lapsen luontaista tarvetta liikkua. Asiantuntijuutta pystytään jakamaan jatkuvasti kehittyvien verkostojen avulla. Konkreettisella toiminnalla uudet menetelmät siirtyvät luonnolliseksi osaksi lasten arkea.

Hyvän mielen kilpailutapahtumaan 10–12-vuotiaiden sarjaan osallistuville tehtyyn kyselytutkimukseen löytyi aineksia sekä teorian ja kulttuurituottajaopintojeni kautta että käytännön kokemuksen pohjalta kilpailujen järjestämisestä, ohjaajana toimimisesta ja omasta kokemuksesta voimistelijana. Kysymykset olivat ikäkaudelle sopivia ja onnistuivat saavuttamaan vastaajat. Vastauksia kertyi myös avoimiin kohtiin todella runsaasti ja niihin vastattiin monisanaisesti. Vastauksien laajuus yllätti ja niiden lajittelu ja analysointi oli mielenkiintoista.

Lasten välille ei pitäisi luoda suurta kilpailua. Kyselytutkimusten vastauksista paistoi läpi huoli eriarvoisesta arvioinnista. Moni joukkue sijoittui kategoriaan 7, ja monien lasten vastauksissa oli mietitty, olivatko tuomarit liian tiukkoja. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun 10–12-vuotiaat ovat yhtenä isona sarjana eikä kahtena erillisenä sarjana kuten aiemmin. Voidaan pohtia, toteutuiko kilpailutapahtumassa Nuori Suomi -ideologian mukainen periaate lasten tasapuolisesta kohtelemisesta. Järjestävä seura toimii liiton määrittämässä puitteissa, eikä tähän asiaan pysty määräänsä enempää vaikuttamaan, joten lasten huoli välitetään eteenpäin liittoon.

Suurimmalla osalla kyselyyn vastaajista oli tapahtumassa hauskaa, joten järjestäjän näkökulmasta tapahtuma oli onnistunut. Mielestäni järjestäjän olisi hyvä miettiä panostusta tulevaisuuteen eli lasten hyvinvointiin ja kehittyä vielä paremmaksi tapahtuman järjestäjäksi ottamalla entistä paremmin huomioon osallistuvat lapset. Osa lapsista tulee kilpailutapahtumaan hakemaan joukkueen arvostelussa hyvää kategoriata, mutta suurin osa tapahtumaan osallistuvista lapsista haluaa viettää aikaa hyvässä ilmapiirissä joukkueen kesken ilman tiukkaa arvostelua. Järjestävän seuran, eli meidän aikuisten, pitäisi pyrkiä antamaan lapsille parhaat mahdolliset puitteet näyttää omaa osaamistaan ja luoda tapahtumaan hyvä ilmapiiri. Lapset nauttivat toiminnasta ja esiintymisestä.

Tulevaisuudessa Hyvän mielen kilpailutapahtumassa lapsille ei välttämättä riitä vain pelkkä oma esiintyminen. Kehittämiskohteena aiemmin esitettyjen oheistapahtumien toteuttaminen vaatii asiasta innostuneita henkilöitä ja yhteistyökumppaneita. Tärkeätä olisi aktivoida vapaaehtoistyöntekijät muutoksen tekemiseen, mutta tapahtuman kehittämiseen ei kuitenkaan riitä vain vapaaehtoistyöntekijät. Muutoksen ja tulevien tapahtumien organisointi onnistuisi parhaiten koulutuksen saaneelta henkilöltä, jolla on ammattitaitoa, esimerkiksi kulttuurituottaja. Ammattitaitoisten henkilöiden palkkauksen esteenä on ollut rahoituksen puuttuminen, sillä liikuntaseurat toimivat pääsääntöisesti vapaaehtoisten voimin. Opetushallituksen kehittämät rahoitusmahdollisuudet kannustavat lastenkulttuuritoimintaa yhä ammattimaisempaan suuntaan. Tapahtuman rahoittamisessa tulisikin muistaa erilaiset projektiapurahat, joiden avulla ammattitaitoisen henkilön palkkaus voisi järjestyä.

Kulttuurituottajalla on taito organisoida ja toimia yhteyshenkilönä eri tahojen välillä. Ammatti-ihminen osaa delegoida oikeat tehtävät oikeille henkilöille ja tahoille. Kulttuurituottajalla on näkemys lähiseudun muista kulttuuritoimijoista, joiden kanssa yhteistyössä löytyisi uusia ideoita oheistoiminnan järjestämiseen. Valmiit verkostot tukevat toteutuksessa. Näin laaja-alaisen tapahtuman tuotannossa on otettava huomioon lajin vaatimat peruselementit ja niiden ympärille kehittää uutta toimintaa. Kulttuurituottaja osaa tarkastella tapahtumaa laaja-alaisesti ja tarjota tapahtuman oheistoiminnaksi monia mahdollisuuksia.

LÄHTEET

- Japissou, T. & Lilja, K. Suositusten valmisteluun ovat lisäksi osallistuneet lajiliittojen nuorisopäälliköt, Olympiakomitean edustajat, Nuoren Suomen henkilökunta sekä Uusikylä, K & Valsta, T. 2004. Lasten ja nuorten kilpailutoiminnan suositukset. Nuori Suomi ry
- Lahikainen, A., Punamäki, R., Tamminen, T. & Järventie, I. 2008. Kulttuuri lapsen kasvattajana. Vantaa: WSOY.
- Lasten ja nuorten liikunnan asiantuntijaryhmä 2008. 2008. Fyysisen aktiivisuuden suositus kouluikäisille 7-18-vuotiaille, 64-66. Saatavana: http://nuorisuomi.fi/files/ns2/Koulu_PDF/080129Liikuntasuositus-kirja%28kevyt%29_08.pdf (luettu 27.5.2012)
- Nuori Suomi strategia 2012-2015. 2012 Saatava: http://www.nuorisuomi.fi/files/ns2/Nuori%20Suomi_PDF/vedosIV_NS_strategia_2012-15.pdf (luettu 27.5.2012)
- Lehtonen K. 2012. Nuorten harrasteliikunnan kehittäminen 1999-2011. Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja 2012, 6.
- Opetusministeriö 2010. Lastenkulttuuripoliittisen ohjelman toteuma. Saatavana: http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2010/Lastenkulttuuripoliittisen_ohjelman_toteuma.html?lang=fi (luettu 27.5.2012)
- Salonen-Nummi S. 2007. Liikunnan löytöretki iltapäivätoimintaan. Jyväskylän yliopistopaino:Likes.
- Santtila K. 2003. Lastenkulttuuripoliittinen ohjelma. Opetusministeriö. Saatavilla: http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2003/lastenkulttuuripoliittinen_ohjelma_barinkulturpolitiskt_program (luettu 27.5.2012)
- Suomen Voimisteluliitto 2009. Harrastevoimistelun strategia. Saatavana: http://voimistelu-fi-bin.directo.fi/@Bin/f304a6171d569cdcc75a961bf2af7fa4/1335095968/application/pdf/1311223/Harrastestrategia_esite_2009.pdf (luettu 27.5.2012)
- Suomen Voimisteluliitto 2012. Ohje 10-12v sarjan joukkueille ja valmentajille. Saatavana: <http://www.voimistelu.fi/@Bin/3601595/Ohje+10-12v+joukkueille.pdf> (luettu 27.5.2012)
- TTNV Tampereen Työväen Naisvoimistelijat 2012. Joukkuevoimistelu. Saatavana <http://www.ttnv.fi/joukkuevoimistelu/> (luettu 27.5.2012)

Valtion liikuntaneuvoston julkaisuja 2012:2. Nuorten harrasteliikunnan kehittäminen 1999-2011,33

LIITTEET

Liite 1. 10–12-vuotiaiden sarjan kategoriarajat

Liite 2. Kyselytutkimus

LIITE 1**10–12-vuotiaiden sarjan kategoriarajat**

1. kategoria

pisteet 20.00–16.50

2. kategoria

pisteet 16.49–15.50

3. kategoria

pisteet 15.49–14.50

4. kategoria

pisteet 14.49–13.50

5. kategoria

pisteet 13.49–12.50

6. kategoria

pisteet 12.49–11.50

7. kategoria

pisteet 11.49–

LIITE 2

Kyselytutkimus

Kirje Hyvän mielen kilpailuihin osallistuneille voimistelijoille ja huoltajille:

Hei Hyvän mielen kilpailuun osallistunut voimistelija ja huoltaja,

Olen kulttuurituottaja opiskelija Seinäjoen Ammattikorkeakoulussa. Teen opinnäytetyöhöni liittyvää tutkimusta 10–12 -vuotiaiden sarjaan osallistuneiden lasten suhtautumisesta Hyvän mielen kilpailuihin. Haluan kuulla lasten ääntä vastaako kilpailuiden nimi osallistuvien joukkueiden tavoitteita, millaisia yhdessä koetut hetket olivat ja kokivatko voimistelijat onnistumisen elämyksiä. Tarkoitus on kartoittaa miten tapahtumaa voitaisiin kehittää enemmän lasten ehdoilla.

Vastaukset käsitellään luottamuksellisina ja tutkimus raportoidaan siten, ettei yksittäistä vastaajaa voida tunnistaa. Hyvä huoltaja auta lastasi tarvittaessa liikkumaan tutkimussivustossa, mutta anna lapsellesi rauha vastata itsenäisesti kysymyksiin.

Pyytäisin ystävällisesti, että käyttäisitte yhdessä muutaman minuutin vastataksenne seuraavassa linkissä oleviin kysymyksiin 13.5.2012 mennessä.

<https://www.webropolsurveys.com/S/76CD72A3452416C5.par>

Mikäli sinulla on tutkimukseen liittyen kysyttävää, ota yhteyttä sähköpostilla tiiu.paivarinta@seamk.fi

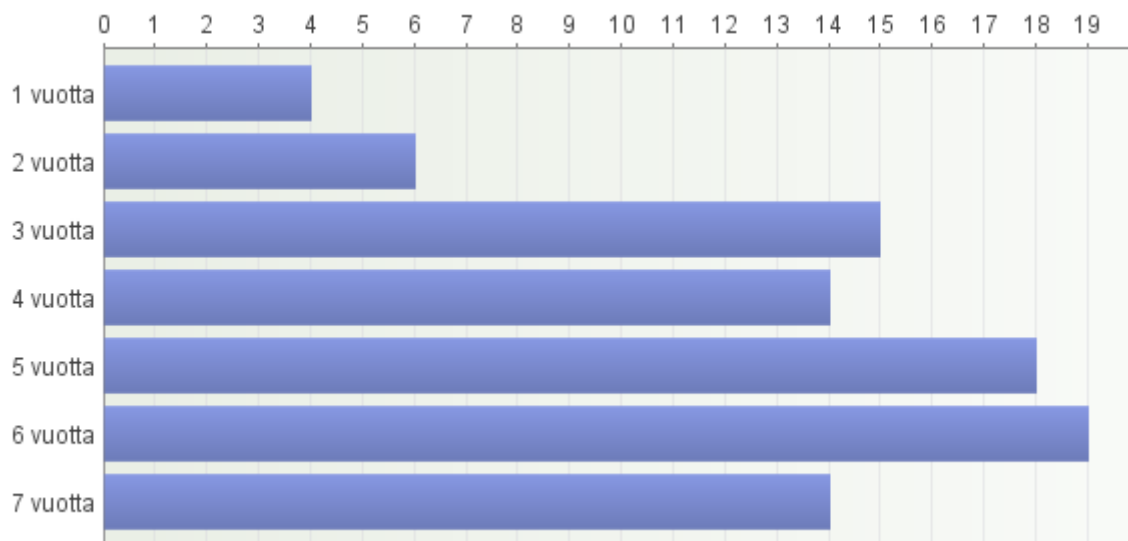
ystävällisin terveisin

Tiiu Päivärinta

Hyvän mielen kilpailut 5-6.5-12 voimistelija kysely

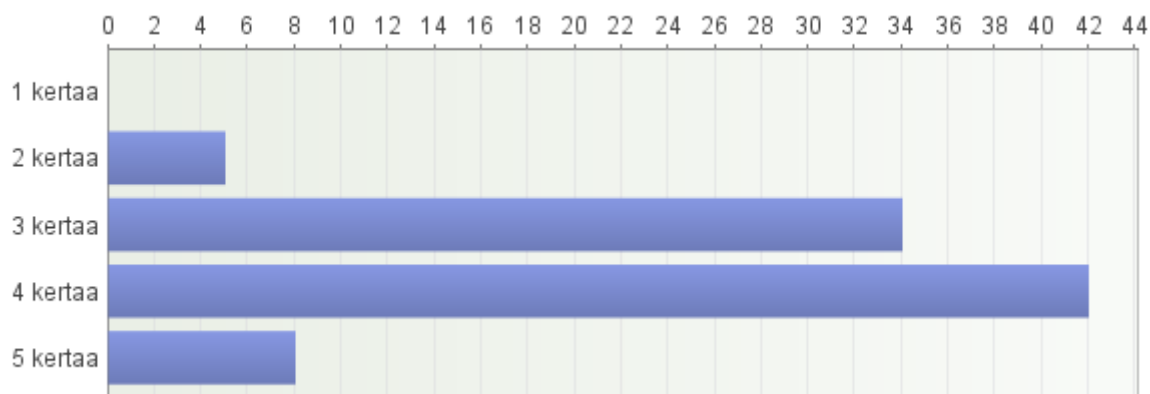
1. Kuinka monta vuotta olet harrastanut voimistelua?

Vastaajien määrä: 90



2. Kuinka monta kertaa viikossa harjoittelet?

Vastaajien määrä: 89



3. Miksi harrastat voimistelua?

Vastaajien määrä: 88

4. Mitä muuta harrastat?

Vastaajien määrä: 85

5. Missä joukkueenne on esiintynyt?

Vastaajien määrä: 84

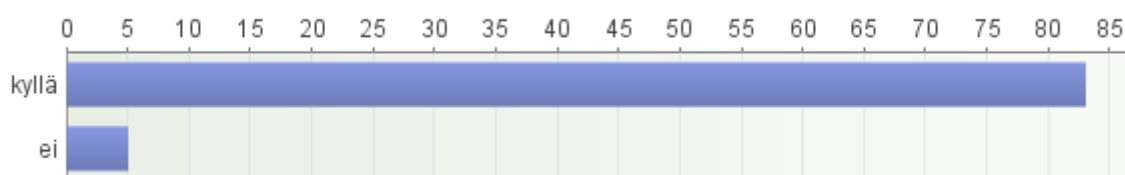
6. Kuinka monta esiintymistä joukkueellanne on kaudessa?

Vastaajien määrä: 86

	1	2	3	4	5	6	7	Yhteensä	Keskiarvo
kevätkausi	0	1	12	24	23	17	9	86	4,81
syyskausi	1	7	13	26	18	11	7	83	4,37
Yhteensä	1	8	25	50	41	28	16	169	4,59

7. Onko joukkueellanne yhdessä sovittuja tavoitteita?

Vastaajien määrä: 88

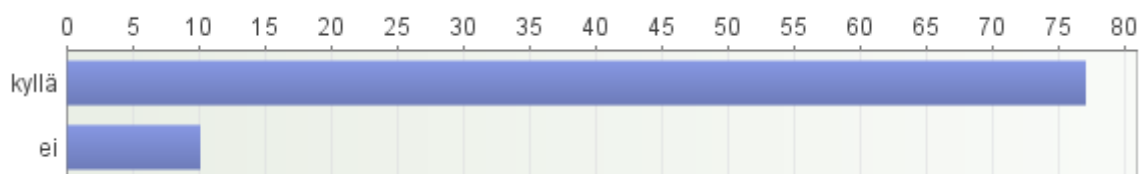


8. Jos joukkueellanne on tavoitteita, niin millaisia?

Vastaajien määrä: 76

9. Onko sinulla omia tavoitteita?

Vastaajien määrä: 87

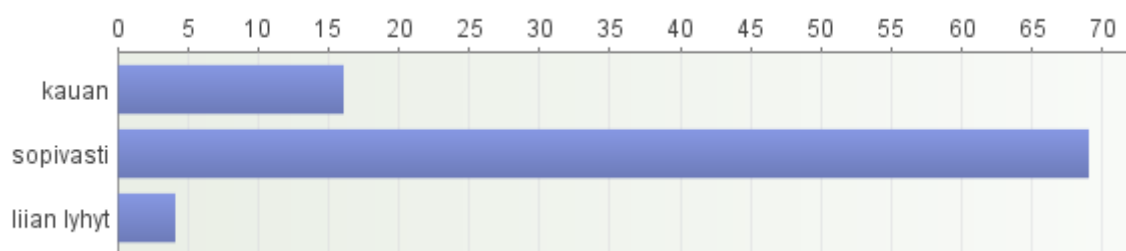


10. Jos sinulla on omia tavoitteita, kerro tavoitteistasi?

Vastaajien määrä: 77

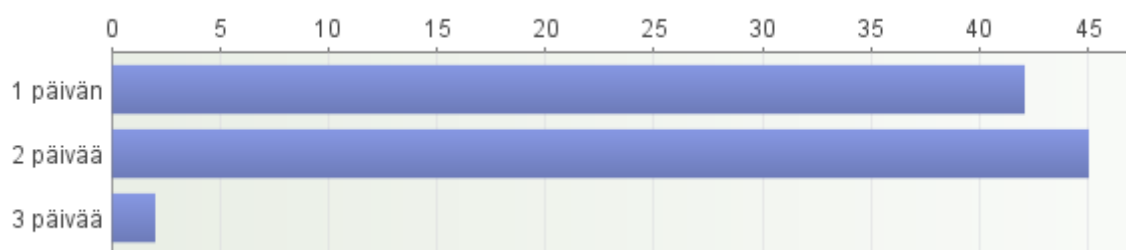
11. Kestikö matka tapahtumaan

Vastaajien määrä: 89



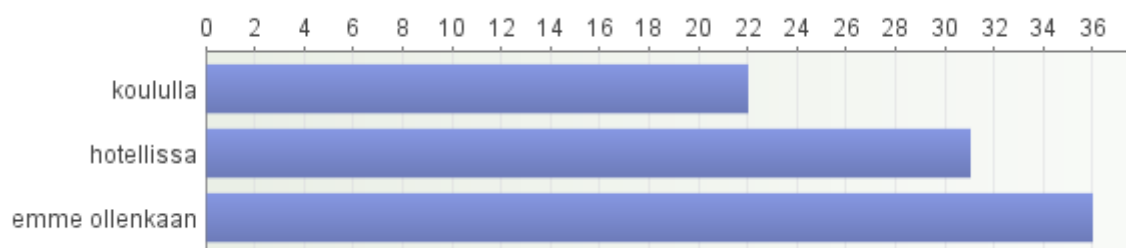
12. Montako päivää olitte Hyvän mielen kilpailuissa?

Vastaajien määrä: 89



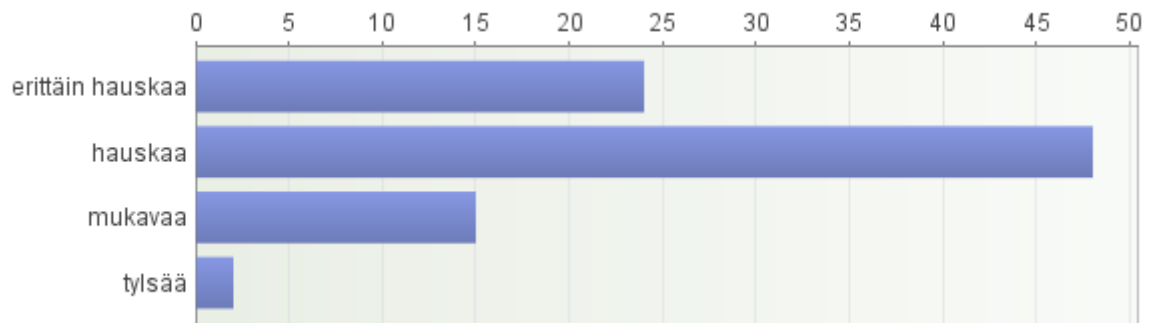
13. Yövyttekö Hyvän mielen kilpailumatkalla?

Vastaajien määrä: 89



14. Miten hauskaa tapahtumassa oli?

Vastaajien määrä: 89



15. Mikä oli Hyvän mielen kilpailuissa hauskinta?

Vastaajien määrä: 83

16. Mikä parasta?

Vastaajien määrä: 79

17. Oliko tapahtumassa jotain huonoa?

Vastaajien määrä: 80

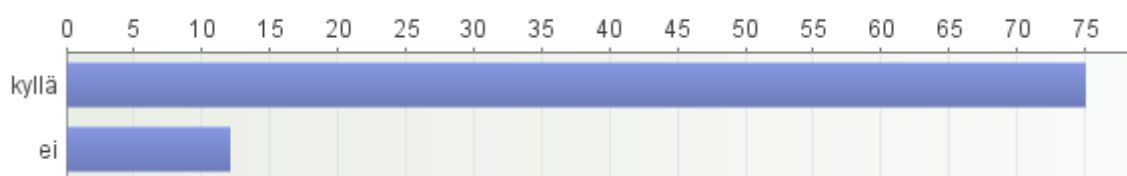
18. Joukkueen esiintyminen

Vastaajien määrä: 89

	erittäin hienosti	hyvin	kohtalaisesti	huonosti	Yhteensä	Keskiarvo
Kuinka oma suorituksesi sujui	30,68%	63,64%	4,55%	1,14%	88	1,76
Miten esiintyminen sujui	37,08%	58,43%	3,37%	1,12%	89	1,69
Kuinka esitys sujui valmentajan mielestä	30,68%	56,82%	11,36%	1,14%	88	1,83
vastasiko sijoitus kategoria odotuksianne	32,58%	24,72%	16,85%	25,84%	89	2,36
Yhteensä	32,77%	50,85%	9,04%	7,34%	354	1,91

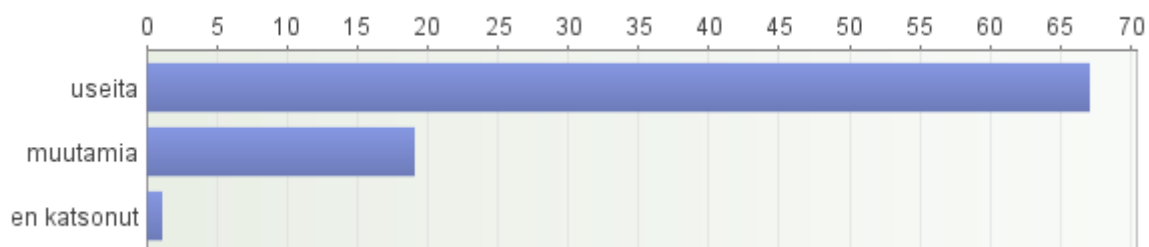
19. Oliko joukkueellanne yhdessä mietitty tavoitekategoria?

Vastaajien määrä: 87



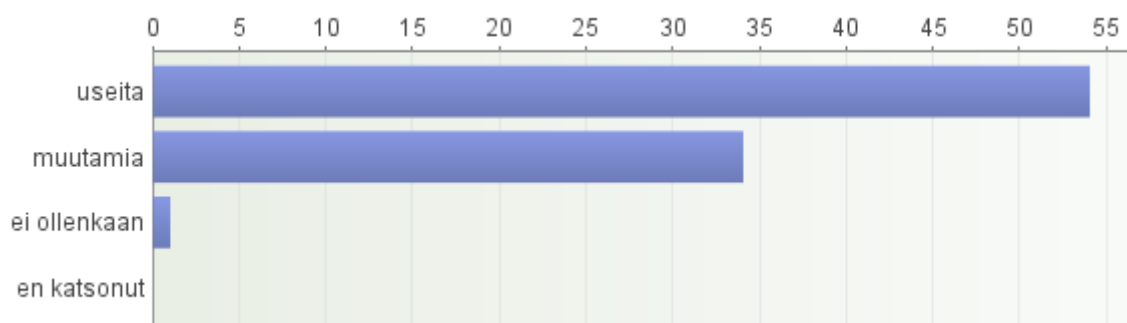
20. Katselitko muiden esiintymisiä?

Vastaajien määrä: 87



21. Oliko tapahtumassa hienoja esityksiä?

Vastaajien määrä: 89

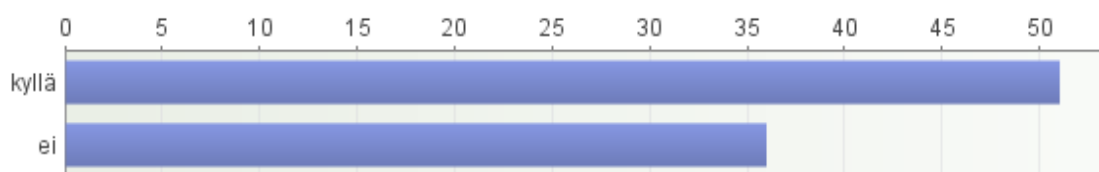


22. Mikä oli mieleenpainuvuin esitys?

Vastaajien määrä: 74

23. Oliko joukkueellanne muuta suunniteltua ohjelmaa tapahtuman aikana?

Vastaajien määrä: 87

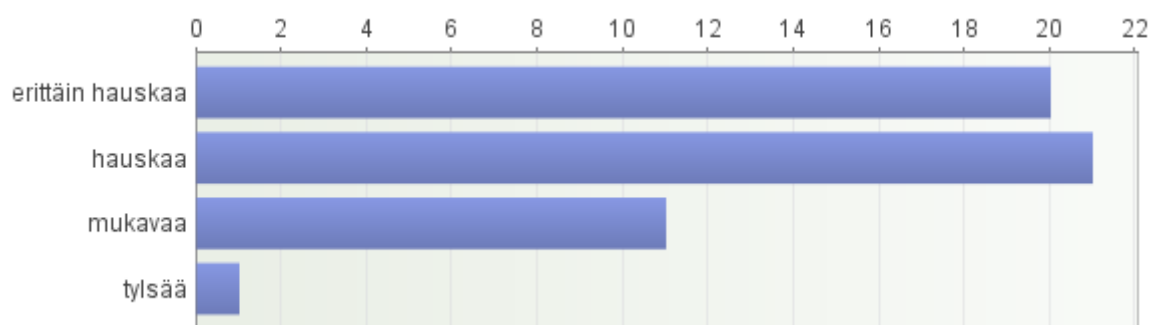


24. Jos oli, niin millaista?

Vastaajien määrä: 55

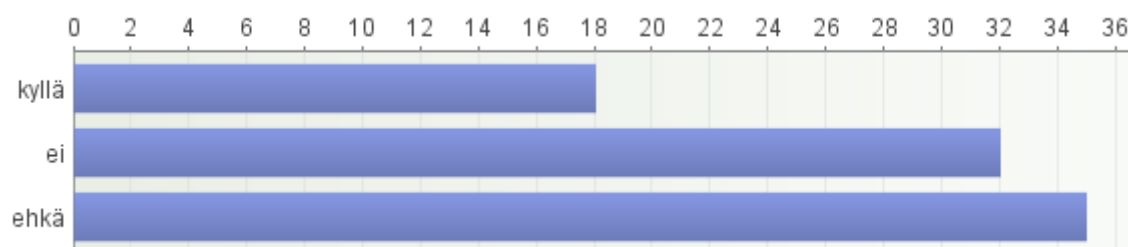
25. Jos joukkueellanne oli muuta suunniteltua ohjelmaa, oliko se

Vastaajien määrä: 53



26. Olisitko halunnut muuta ohjelmaa tai tekemistä kuin esiintyminen?

Vastaajien määrä: 85

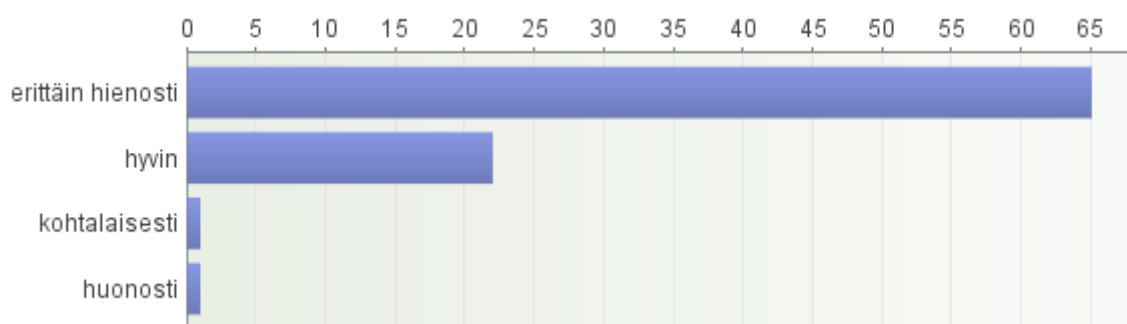


27. Millaista muuta ohjelmaa tai tekemistä olisit halunnut tapahtumaan?

Vastaajien määrä: 45

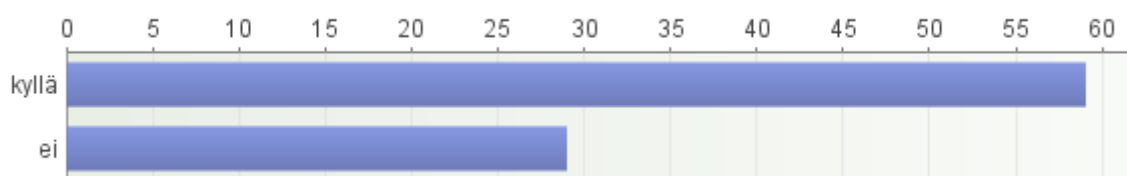
28. Säilyikö sopu joukkueessanne tapahtuman ajan?

Vastaajien määrä: 89



29. Oletko osallistunut aikaisemmin Hyvän mielen kilpailuihin?

Vastaajien määrä: 88

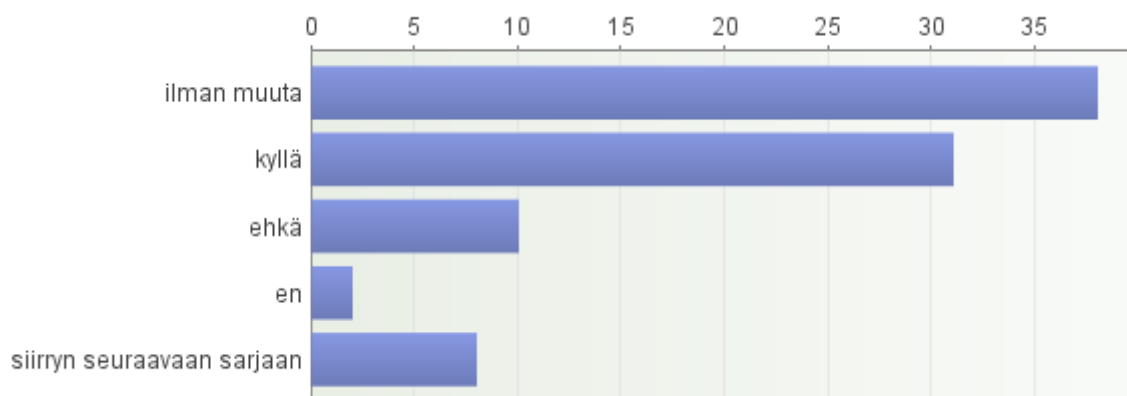


30. Jos olet osallistunut aikaisemminkin, kerro mitä muistat tapahtumasta?

Vastaajien määrä: 54

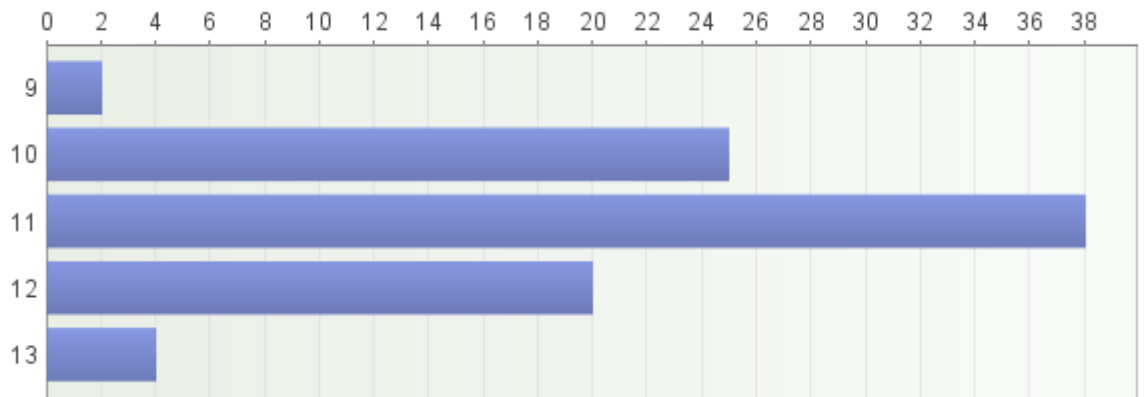
31. Haluaisitko osallistua Hyvän mielen kilpailuihin uudestaan?

Vastaajien määrä: 89



32. Ikä

Vastaajien määrä: 89



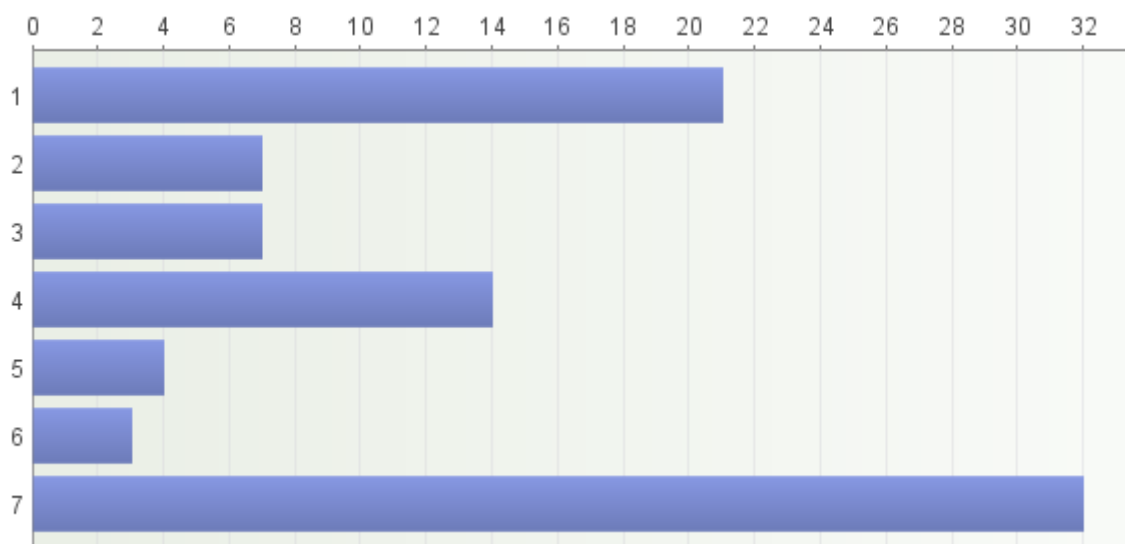
33. Asuinpaikkakunta/-kaupunki

Vastaajien määrä: 86

- Espoo	28
- Forssa	3
- Haukipudas	1
- Helsinki	11
- Jyväskylä	8
- Järvenpää	1
- Kaarina	2
- Kirkkonummi	1
- Kuopio	1
- Mäntsälä	2
- Nurmijärvi	1
- Oulu	2
- Paimio	1
- Pirkkala	2
- Pori	3
- Seinäjoki	3
- Tampere	2
- Turku	5
- Ulvila	1
- Vaajakoski	1
- Vaasa	3
- Vantaa	3
- Vihti	1

34. Joukkueenne sijoituskategoria

Vastaajien määrä: 88



35. Voimistelijalle muut mieleen tulevat asiat:

Vastaajien määrä: 46

36. Huoltajalle vapaa sana:

Vastaajien määrä: 47